

Nota zienswijzen

Omgevingsvergunning Zonnepark Grote Sloot 158

In deze nota wordt op de zienswijzen ingegaan van 'Appellant 1' en 'Appellant 2' op de ontwerp omgevingsvergunning Grote Sloot 158 met kenmerk O-19-0122 ingegaan. De zienswijzen zijn, waar mogelijk, samengevat weergegeven. De beantwoording van de zienswijzen is schuingedrukt.

Zienswijzen Appellant 1:

1. Inleiding

Punt 1: Doelstelling Appellant 1 en conclusie van Appellant 1 dat de verlening van de omgevingsvergunning het agrarische en open polderlandschap aanzienlijk aantast.

Zie de beantwoording zienswijzen en de conclusie.

Bouw ex artikel 2.1 lid 1 onder a en artikel 2.10 Wabo

Punt 2: Strijd met bestemmingsplan

Zie beantwoording zienswijzen onder de kop "handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening".

Punt 3: Welstand

Sub punt 1: Het advies van de Commissie Ruimtelijke kwaliteit Schagen zat niet bij de ter inzage gelegde stukken. Later door opvragen wel ontvangen.

Sub punt 2: Het advies is meer dan twee-en-een-half jaar oud en hierop gelet niet is vast te stellen of het zonnepark ook nu nog op zichzelf staand en in verband met de omgeving voldoet aan de redelijk eisen van welstand.

Sub punt 3: De commissie heeft duidelijk aangegeven dat de panelen zo donker mogelijk moeten worden uitgevoerd ten einde reflectie van zonlicht naar de omgeving te minimaliseren. Deze voorwaarde is niet opgenomen in de ontwerp omgevingsvergunning.

Sub punt 4: Verwijst naar de kop handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening en stelt dat het bouwplan niet voldoet aan de redelijk eisen van welstand nu het niet goed landschappelijk is ingepast en in strijd is met een goede ruimtelijke ordening, in het bijzonder vanwege de hoogte van 1,2 meter van de zonnepanelen in het open en lage polderlandschap.

Sub punt 1: De conclusie van het advies van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Schagen is opgenomen in de ontwerp omgevingsvergunning. Het integrale advies hoeft niet gepubliceerd te worden.

Sub punt 2: Voor de beoordeling van plannen aan ruimtelijke kwaliteit en daarmee de beoordeling aan redelijke eisen van welstand is de Reisgids voor ruimtelijke kwaliteit (de gemeentelijke welstandsnota) opgesteld en door de gemeenteraad vastgesteld en daarmee het toetsingskader. Deze Reisgids voor ruimtelijke kwaliteit is sinds 9 februari 2016 van toepassing. Het bouwplan is niet noemenswaardig gewijzigd ten opzichte van het bouwplan van 2017, dit "nieuwe" plan voldoet daarmee aan dezelfde criteria welke ook in 2017 al van toepassing waren en moet voor wat betreft redelijke eisen van welstand voldoen aan dezelfde regels voor ruimtelijke kwaliteit zoals deze ook in 2017 al van toepassing waren. Daarmee kan geconcludeerd worden dat het huidige bouwplan voldoet aan redelijke eisen van welstand.

Sub punt 3: Onderdeel van de omgevingsvergunning is de Goede Ruimtelijke Onderbouwing, als bijlage daarbij is opgenomen het "datblad JA Solar 375W PERC Module" dat is samenhang met de

tekst op pagina 15 van de onderbouwing is de donkere kleurstelling in principe geborgd, door toepassing van de donkere kleurstelling wordt de lichtinval op de panelen maximaal geabsorbeerd.. Hiervoor wordt in de definitieve vergunning de volgende voorwaarde opgenomen: De panelen (inclusief randafwerking) dienen in een donkere kleurstelling (donkerblauw/zwart) uitgevoerd te worden.

Sub punt 4: Zie beantwoording zienswijzen onder de kop "handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening". Het inhoudelijke antwoord met betrekking tot de zienswijzen over de hoogte van de panelen in het landschap; de beantwoording van punt 12.

Punt 4: Verwijst naar punt 5 over lichthinder

Punt 5: Lichthinder

Sub punt 1: De noodzakelijkheid van de donkere panelen is niet opgenomen als voorwaarde in de omgevingsvergunning.

Sub punt 2: Volgens Appellant 1 valt niet in te zien dat, zonder dat voldoende onderzoek is gedaan naar de vraag of lichthinder zal optreden, de omgevingsvergunning wordt verleend. Nader onderzoek had gevraagd moeten worden en als voorwaarden gesteld moeten worden. In plaats van aan te geven dat in gevallen van lichthinder passende maatregelen genomen zullen worden door de aanvrager.

Sub punt 1: Zie beantwoording punt 3, sub punt 3.

Sub punt 2: Zonnepanelen worden gemaakt om zonlicht op te vangen en niet om het te weerkaatsen. De laatste generatie panelen "schittert" helemaal niet meer. Lichthinder wordt dan ook niet verwacht ook in combinatie met de gestelde voorwaarde voor de donkere kleurstelling.

Aanleg ex artikel 2.1 lid 1 onder b en artikel 2.11 Wabo

Punt 6: Verwijst naar de activiteit uitvoeren van werk en werkzaamheden onder handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening.

Zie beantwoording zienswijzen onder de kop "handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening".

Handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening ex artikel 2.1 lid 1 onder c en artikel 2.12 Wabo

Punt 7: Appellant 1 stelt dat ten onrechte in de ontwerp omgevingsvergunning is overwogen dat het zonnepark niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en dat het besluit gemotiveerd is met een goede ruimtelijke onderbouwing. En dat het besluit niet deugdelijk gemotiveerd en zorgvuldig voorbereid is.

Zie onderstaande beantwoording en conclusie.

A. Provinciaal beleid

Punt 8: Gaat in op de overwegingen in de ontwerp omgevingsvergunning voldoet aan het provinciale beleid. Hiervoor worden punten 9 tot en met 16 aangehaald.

Zie beantwoording punten 9 tot en met 16.

Punt 9: Appellant 1 stelt dat noch in de ontwerp omgevingsvergunning noch in de ruimtelijke onderbouwing deugdelijk onderbouwd is dat de locatie aan één zijde aansluit op bestaand stedelijk gebied of een dorpslint ex artikel 2 lid 1 van de Uitvoeringsregeling. De opstelling grenst aan beide zijden aan landelijk gebied. Dat de stelling in de ontwerp omgevingsvergunning dat de locatie gelegen is aan (overwegend) stedelijk dorpslint is mogelijk te volgen, gezien de gegeven definitie in de

Uitvoeringsregeling. En dat in case geen sprake is van een langgerekte lijn van aaneengesloten of op korte afstand van elkaar gelegen bebouwing ten behoeve van overwegend stedelijke functies. Op 3 juni 2019 is overleg geweest met de Provincie over meerdere(concept) aanvragen en/of consulten voor diverse locaties voor zonneparken. Eén van deze besproken locaties is de locatie Grote Sloot 158. Daarbij is beoordeeld dat de locatie aan een (overwegend) stedelijk dorpslint is gelegen. In het verslag is opgenomen dat de Provincie dit ook nog intern wil bespreken. Er is geen tegenbericht van de Provincie ontvangen waaruit blijkt dat het hier niet om een (overwegend) stedelijk dorpslint zou gaan en het in strijd zou zijn met de Uitvoeringsregeling. Hierop is door de gemeente geconcludeerd dat het past binnen de criteria van de Uitvoeringsregeling.

Punt 10: Uit de locatiegegevens valt niet op te maken dat de zonneakker daadwerkelijk op 50 meter van de woonbebouwing is gelegen, zoals de eis is vanuit artikel 2 lid 2 van de Uitvoeringsregeling.

Op pagina 7 van de ruimtelijke onderbouwing is afbeelding 1 opgenomen. Met een schaalstok. Het is op deze afbeelding al direct duidelijk dat er binnen 50 meter van het zonnepark geen woningen zijn gelegen. De provincie heeft in de Uitvoeringsregeling, artikel 3, lid 5, als eis dat de opstelling voor zonne-energie en woonbebouwing minimaal 50 meter bedraagt. Aan deze eis wordt voldaan. Zie onderstaande afbeelding (schaalstok verplaatst van rechts onder naar tussen de woning/zonnepanelen in)

Punt 11: Volgens Appellant 1 is geen financiële zekerheid gesteld ex artikel 32a lid 3 onder b en c van de PRV.

Er is met de initiatiefnemer een anterieure overeenkomst (betreft geen openbaar document) gesloten waarin onder andere de eisen uit de PRV zijn zeker gesteld.

Punt 12: Appellant 1 geeft aan dat ten behoeve van de toetsing aan artikel 15 van de PRV verwezen wordt naar Hoofdstuk 4 van de ruimtelijke onderbouwing. Maar dat in hoofdstuk 4 niet is aangegeven hoe rekening wordt gehouden met de ambities van het toepasselijke ensemble, de ambities en ontwikkelprincipes van de toepasselijke provinciale structuren en de kansen hiervan alsmede de ontstaansgeschiedenis en de kernwaarden van het toepasselijke ensemble en de provinciale structuren. Er is slechts aangegeven dat bij de realisatie van het zonneveld rekening wordt gehouden met de bestaande cultuurhistorische waarde door het zonneveld in te passen binnen de bestaande verkaveling met grotendeels behoud van de bestaande begroeiing; ook zouden de zichtlijnen in stand blijven.

De in 2018 vernieuwde leidraad is een uitwerking van het in 2006 vastgestelde Beleidskader Landschap en Cultuurhistorie, dat werd gebruikt als leidraad voor ruimtelijke plannen als bestemmingsplannen, beeldkwaliteitsplannen en structuurplannen. Daarnaast bood het handreikingen aan gemeenten om landschap en cultuurhistorie als uitgangspunt te gebruiken bij planvorming. Het plangebied valt binnen het ensemble 'Zijpe-en Hazepolder'.

De Zijpepolder is grotendeels een open landschap met lange zichtlijnen tussen de linten. De ruimtelijke kwaliteit is gebaat bij het behouden van het open karakter van de polder en de huidige verkavelingsstructuur (inclusief sloten). Voor een zonnepark dient daarbij te worden gezorgd voor een ruime landschappelijke begrenzing die aansluit op het bestaande omringende landschap. De panelen binnen het zonnepark krijgen een hoogte van maximaal 1,25 meter ten opzichte van het maaiveld blijven de zichtlijnen in stand. Dit omdat de Grote Sloot gemiddeld 0,4 + NAP ligt¹ en de projectlocatie afloopt van 0,4 – NAP tot 0,9 – NAP. Op de bestektekening, blad 01, is op doorsnede te zien dat de panelen maximaal 1,25 meter boven maaiveld geplaatst worden. Dit houdt in, dat ten opzichte van de Grote Sloot, de panelen naar achter toe op het perceel optisch lager worden. Het wordt dus alleen maar makkelijker om over de panelen uit te kijken. Ook wordt het zonnepark ingepast in de bestaande verkaveling. Het zonnepark tast de openheid niet (onevenredig) aan.

Punt 13: Aanvullend merkt Appellant 1 op dat het landschap ter plekke open grasland en bollenvelden is. De zonneakker tast dit open agrarische en graslandschap aanzienlijk aan en de bestaande begroeiing blijft niet intact, althans is niet zichtbaar door de zonnepanelen.

Zoals onder punt 12 beantwoord wordt het open landschap niet (onevenredig) aangetast met de realisatie van het zonnepark door het hoogteverschil ten opzichte van de openbare weg. De landerijen rondom de projectlocatie zijn alleen zichtbaar vanaf de veel hoger gelegen West-Friese Omringdijk, vanwaar er op het landschap neergekeken wordt (zie de afbeeldingen op pagina 11 en 12 in de Ruimtelijke Onderbouwing) en vanaf de Grote Sloot vanaf waar er altijd langs de projectlocatie wordt gekeken omdat het zonnepark achter het bedrijf ligt (zie afbeelding 3 Ruimtelijke Onderbouwing). De bestaande begroeiing langs de slootkanten en de naastgelegen begroeiing/gewassen blijven zichtbaar.

Punt 14: Daarnaast ontbreken in de ruimtelijke onderbouwing in het bijzonder overwegingen ten aanzien van de West-Friese Omringdijk, terwijl deze dijk als structuur is opgenomen in de Leidraad en is beschermd als provinciaal monument. De openheid van het landschap rond de dijk krijgt grote aandacht in de leidraad. In de ruimtelijke onderbouwing wordt daarop niet ingegaan, terwijl de zonneakker in dit gebied is gelegen.

Het plangebied ligt binnen de panoramazone van de West-Friese Omringdijk, een provinciaal monument. Hier dient de openheid van het landschap behouden te blijven. Er dient rekening te worden gehouden met de beleving van de dijk en haar vrije ligging in het landschap. De West-Friese Omringdijk is in de leidraad aangewezen als markante ruimtelijke drager van regionale betekenis. De structuur is tevens een provinciaal monument. Binnen de 'kwaliteitszone' (maximaal 200 meter rondom de dijk) dienen geen ontwikkelingen plaats te vinden die de openheid van het landschap aantasten. De zonneweide komt op ca. 450 meter van de top van de dijk te liggen en krijgt een maximale bouwhoogte van 1,25 meter ten opzichte van het maaiveld. Het plangebied ligt ca. één meter lager dan de weg. Vanaf de Grote Sloot zal het vrije zicht op de dijk dus behouden blijven.

¹ <https://ahn.arcgisonline.nl/ahnviewer/>

Vanuit cultuurlandschappelijk oogpunt is het daarnaast wenselijk om de rationele verkaveling zoveel mogelijk in stand te houden. De voorgenomen ingrepen zullen echter geen wijzigingen in de verkaveling aanbrengen. De in de omgeving aanwezige historische waterlopen blijven gehandhaafd. Geconcludeerd kan worden dat met het voorgestelde plan geen onevenredig schade wordt toegebracht aan de aanwezige cultuurhistorische waarden.

Punt 15: Appellant 1 wijst er daarbij in het bijzonder op dat zowel uit de Toelichting op artikel 32a PRV als uit de Toelichting op artikel 2 van de Uitvoeringsregeling volgt dat zonne-energie de minst kwetsbare plekken in het landelijk gebied terecht moet komen. Daarvan is in casu geen sprake. Juist het gebied waar de zonneakker is gepland, maakt onderdeel uit van een landschappelijk belangrijke en kwetsbare plek nu het in de nabijheid ligt van de West-Friese Omringdijk.

Noch in artikel 32a PRV noch in de Uitvoeringsregeling zijn regels opgenomen waarin het onmogelijk wordt gemaakt om op deze locatie een zonnepark te realiseren. Er volgt uit de regels alleen dat rekening gehouden moet worden met o.a. de landschappelijke inpassing. Er is geen verbod om zonneparken te realiseren op een landschappelijke belangrijke en kwetsbaardere plek zoals Appellant 1 schetst.

Punt 16: De stukken van het overleg met de provincie zijn evenmin ter inzage gelegd. Niettemin heeft Appellant 1 deze stukken desgevraagd alsnog gekregen. Uit het verslag met de provincie van 3 juni 2019 volgt dat onder meer is aangegeven dat de provincie intern nog naar dit project gaat kijken. Een verdere terugkoppeling heeft niet plaatsgevonden. Dit is onzorgvuldig.

Het overleg met de provincie heeft ongeveer een jaar geleden plaats gevonden, uit het verslag blijkt dat in eerste instantie de locatie past binnen de locatie eisen. De provincie heeft meer dan lang genoeg de tijd gehad om, als daar aanleiding voor was, de gemeente een ander en/of aangepast advies toe te sturen waaruit zou blijken dat de locatie niet voldoet aan de locatie eisen. Dat de provincie dit niet heeft gedaan betekent niet dat de gemeente onzorgvuldig gehandeld heeft.

B. Gemeentelijk beleid

Punt 17: Op 11 februari 2020 is het gemeentelijk beleid aangepast waardoor zonneakkers in agrarisch gebied gemakkelijker kunnen worden opgericht.

Het beleid is aangepast omdat het college van Burgemeester en Wethouders en de gemeenteraad van mening waren dat de regels van het beleid dat een jaar eerder was vastgesteld niet goed uitvoerbaar waren in de praktijk. Met de aanpassing wil de raad het inderdaad gemakkelijker maken om binnen de gemeentegrenzen zonneparken op te richten.

Punt 18: Appellant 1 stelt zich op het standpunt dat de aanpassing van het gemeentelijk beleid ertoe leidt dat het karakter van de polder en het landelijk gebied in de gemeente Schagen verloren dreigt te gaan. Het beleid leidt er namelijk toe dat op talloze plekken in het landelijk gebied in het gebied rondom de West-Friese Omringdijk zonneakkers kunnen worden aangelegd. De ruimtelijke kwaliteit wordt door dit gemeentelijk beleid in aanzienlijke mate aangetast en leidt ertoe dat nu juist ook op landschappelijk zeer belangrijke plekken zonenakkers kunnen worden gecreëerd. Dit is in strijd met de uitgangspunten van het provinciaal beleid.

Het gemeentelijke zonneparkenbeleid is op 11 februari 2020 vastgesteld en inmiddels onherroepelijk. Het beleid is gepubliceerd en heeft niet geleid tot reacties, niet van de provincie maar ook niet van Appellant 1, en staat hier niet ter discussie. Dat het beleid op talloze plekken in het landelijk gebied en specifiek rondom de West-Friese Omringdijk zonneparken mogelijk maakt is correct maar niet per

definitie in strijd met de uitgangspunten van het provinciaal beleid. Zoals ook uit de ontwerp omgevingsvergunning blijkt is er getoetst aan het provinciale beleid. De conclusie is dat de aanvraag niet in strijd is met de provinciale regels.

Punt 19: Appellant 1 wijst vervolgens erop dat het zonnepark deels binnen en deels buiten het bouwblok is gelegen. Uit de beleidsregels zonneparken van de gemeente Schagen volgt echter dat voor zover een zonnepark binnen het bouwblok wordt toegestaan, de bedrijfsbebouwing die aanwezig is op het perceel al moet zijn voorzien van zonnepanelen. Uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt niet dat hiervan sprake is. De overweging in de ontwerp omgevingsvergunning dat uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt dat wordt voldaan aan de gestelde regels uit het gemeentelijke beleid zonneparken is dan ook ondeugdelijk gemotiveerd.

Door de aanvrager is aangegeven dat de bebouwing op Grote Sloot 158 ongeschikt is voor zonnepanelen vanwege ouderdom, constructie en het niet verkrijgen van toestemming van de verzekeraar. Overigens is de nieuwe (hoofd)bedrijfsbebouwing op Grote Sloot 154 wel voorzien van 1200m² zonnepanelen.

Punt 20: Onderdeel van dit gemeentelijk beleid is verder dat onder andere een financieel plan, participatieplan en inpassingsplan moeten worden verschaft.

Dat staat inderdaad in het gemeentelijk beleid.

Punt 21: Uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt niet dat er een participatieplan is. In de ontwerp omgevingsvergunning is opgenomen dat in overleg met de gemeente besloten is dat geen nieuwe participatie traject hoeft te worden doorlopen, omdat dit bij de eerdere vergunningsaanvraag is gedaan. Deze aanvraag dateert uit 2017 en is reeds ingetrokken. Het nieuwe gemeentelijke beleid dat dateert van 11 februari 2020 vereist dat er een participatieplan aan de gemeente wordt gegeven. Pas sinds dit nieuwe beleid is het mogelijk geworden om onderhavige zonneakker te creëren. Dit betekent dan ook dat bij deze vergunningaanvraag een participatieplan moet worden overlegd. Ten onrechte is hiervan afgezien.

In het beleid staat opgenomen dat een participatieplan overlegd moet worden. Er is niet opgenomen in wat voor vorm dit moet zijn, of op welke wijze de participatie móet plaats vinden, alleen wat wenselijk is. Gezien de voorgeschiedenis en het feit dat het plan in feite niet noemenswaardig veranderd is ten opzichte van 2017 is in overleg besloten niet nogmaals een informatieavond te organiseren. De informatiebijeenkomst heeft in een zeer vroeg stadium plaats gevonden, namelijk nog voor dat de (reeds ingetrokken) vergunning in 2017 is verleend. Dat het nu opgenomen is als eis in het beleid maakt het niet anders, er is aan voldaan. Ook kan uitgelegd worden dat voor deze aanvraag het participatieplan is om geen verdere participatie te laten plaats vinden.

Punt 22: Sub punt 1: Daarnaast is evenmin een financieel plan overlegd. In de ruimtelijke onderbouwing is in dit kader opnieuw verwezen naar de procedure van 2017. Uit de stukken blijkt niet dat een financieel plan voor de onderhavige vergunning is opgesteld. Uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt evenmin dat er 3,5% van de opbrengst in een fonds wordt gestort.

Sub punt 2: Daarnaast wordt in de ruimtelijke onderbouwing aangegeven dat het bedrijf altijd in handen zal blijven van het agrarisch bedrijf waardoor alle winst in de lokale samenleving blijft.

Appellant 1 wijst erop dat dit natuurlijk niet zeker is, omdat de winst niet in de lokale samenleving hoeft te worden geïnvesteerd.

Sub punt 3: Daarnaast zijn er mogelijk mede-investeerders die ook delen in de winst.

Sub punt 1: Met de initiatiefnemer is een anterieure overeenkomst gesloten waar in de deelname aan het gemeentelijke fonds afgedwongen is. Overigens heeft het college, in overeenstemming met het raadsbesluit, vervolgens het fonds uitgewerkt en vastgesteld op 7 april 2020. Hierbij is er geen sprake meer van een percentage afdracht, maar van een eenmalige bijdrage op basis van het aantal hectaren.

Sub punt 2: winst in lokale samenleving

Sub punt 3: De aanvrager heeft aangegeven dat voor het bedrijf de investering in het zonnepark twee redenen heeft: Strategisch beter bestand zijn tegen de energie-onzekerheid van hun toekomst door voldoende eigen productie en om inkomen te genereren. Investeerders zullen ook hun redenen hebben om mee te investeren. Feit is dat ze allen afkomstig zijn uit de lokale samenleving, waar dus ook eventuele revenuen naartoe gaan (dus geen bemoeienis van grote bedrijven).

Punt 23: Ten aanzien van het inpassingsplan dat onderdeel uitmaakt van de ruimtelijke onderbouwing wijst Appellant 1 erop dat dit evenmin voldoet aan de eisen van het gemeentelijk beleid. Zo wordt bijvoorbeeld onder meer de exacte hoogte van de opstelling niet duidelijk. Er wordt herhaaldelijk aangegeven dat het om ongeveer een opstelling van 1,20 meter hoogte gaat. Kennelijk kan dit hoger zijn. Ook is het niet zeker dat er donkere panelen zijn.

Sub punt 1: Op basis van de bestektekening is een duidelijk maatvoering aangegeven: max 1,25 meter t.o.v. maaiveld. Aangezien het maaiveld afloopt vanaf de Grote Sloot richting de West-Friese Omringdijk is er niet één maat ten opzichte van één maat van het maaiveld. Het maaiveld wordt immers niet eerst geëgaliseerd.

Sub punt 2: Zie beantwoording punt 3, specifiek sub punt 3.

Punt 24: Uit de stukken blijkt dan ook niet dat wordt voldaan aan de eisen van het gemeentelijk beleid.

Uit voorgaande beantwoording en de ontwerp omgevingsvergunning met bijbehorende stukken blijkt dat wel wordt voldaan aan de eisen van het gemeentelijk beleid.

Punt 25: Sub punt 1: In de ontwerp omgevingsvergunning is aangegeven dat het realiseren van zonneweides in het landelijk gebied een logische ontwikkeling is in de energietransitie en dat de ruimtelijke ontwikkeling van zonneweides in het algemeen kan worden gezien als een 'volgend gewas' in de bedrijfsvoering van de hedendaagse agrariër. Deze overwegingen ontberen een deugdelijke motivering en een zorgvuldige voorbereiding.

Sub punt 2: De zonneweides zijn natuurlijk geenszins een 'volgend gewas'. De zonnepanelen zijn op geen enkele wijze agrarisch van aard.

Sub punt 3: Het open en agrarische landschap in het buitengebied Zijpe verwordt met dit gemeentelijk beleid en de hier ter discussie staande ontwerp omgevingsvergunning tot een (gedeeltelijk) industrieel landschap.

Sub punt 4: Kostbare landbouwgrond wordt hiermee onttrokken aan het agrarische polderlandschap.

Sub punt 1: De CRK adviseert de gemeente onafhankelijk over de ruimtelijke kwaliteit van plannen.

Voor zonneweides heeft de commissie weloverwogen als uitgangspunt genomen dat de ruimtelijke impact van een zonneweide vergeleken kan worden met en gezien kan worden als een nieuw gewas.

Sub punt 2: Letterlijk is het uiteraard geen gewas maar een zonneweide sluit aan bij de ontwikkeling van een verbreding van de agrarische sector. De oogst van zonnestroom betekent een aanvulling op de opbrengst van de agrarische gronden.

Sub punt 3: de positionering van de zonneweide wordt beoordeeld op de inpassing in de structuur van het landschap waarbij de conclusie is dat de openheid niet onevenredig wordt aangetast door de afmetingen en vormgeving ervan. Dat de panelen een andere uitstraling hebben dan de omliggende

agrarische gronden is zonder meer waar maar gelet op de ligging recht achter het bedrijf en de beperkte hoogte, waar ruim overheen kan worden gekeken vanuit de omgeving, ontstaat er geen industrieel landschap.

Sub punt 4: op de schaal van het bedrijf en de polder betreft het een relatief klein oppervlak dat (tijdelijk) wordt benut voor de opwekking van duurzame energie. Daarmee wordt een bijdrage geleverd aan de gewenste energietransitie.

Punt 26: Op pagina 14 van de ruimtelijke onderbouwing wordt nu aangegeven dat sloten de enige zichtbare scheidingen tussen de percelen zijn en dat hierdoor ook geen wallen/boschages worden aangebracht. Het belang van het open en agrarische landschap wordt hier duidelijk aangegeven. Het toestaan van een zonneakker van 1,8 hectare met een hoogte van ongeveer 1,20 meter tast dit open en agrarische polderlandschap aan. Daarmee is wel degelijk sprake van een onevenredige aantasting van het landschaps-, straat- en bebouwingsbeeld; zulks in tegenstelling tot hetgeen in de ontwerp omgevingsvergunning is gesteld.

Zie beantwoording punt 12.

C. Ecologie en bodem

Punt 27: Appellant 1 wijst erop dat de zonnepanelen in een oost-west opstelling worden geplaatst. Uit het document "Kwaliteitsimpuls Zonneparken, "inpassing van zonneparken in het Noord-Hollandse landschap" (p13) blijkt dat een oost-west opstelling terughoudend dient te worden toegepast.

Een dergelijke opstelling is slecht voor de bodem, omdat er door de 'dakjesconstructie' nog minder water en licht op de bodem komt.

Slechts bij braakliggende terreinen of restgronden zou aan een dergelijke opstelling moeten worden gedacht. Hiervan is geen sprake. Uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt niet dat hiermee rekening is gehouden.

De brochure "Kwaliteit impuls" is een hulpmiddel voor het ontwerpen van zonneparken. De brochure zelf is hierin ook heel duidelijk. Op pagina 3 is het juridische planologisch kader beschreven: Dat het slechts handvatten biedt en het géén eisen zijn. De brochure is niet regelgevend en hoeft ook geen rekening mee gehouden te worden.

Punt 28: Appellant 1 verwijst naar een recente studie van de Universiteit Wageningen waarin bevestigd wordt dat zonneparken het bodemleven ernstig beïnvloeden. Het onderzoek vermeldt: "Een gezond bodemleven is van groot functioneel belang voor de landbouw en de kwaliteit van de leefomgeving. Het bodemleven heeft belangrijke taken bij onder andere klimaatmitigatie, adaptatie, waterregulatie, reinigend vermogen en het herstellen en versterken van de biodiversiteit. Zo zorgen de bodemorganismen voor het vastleggen van koolstof en het reguleren van wateroverschotten en -tekorten, en voor de nutriëntenkringlopen." Aangehaald wordt dat het aangeraden wordt om zonnepanelen in te passen op een manier die de licht- en watercondities zo min mogelijk beïnvloedt, door het creëren van ruimte tussen de zonnepanelen.

Datzelfde onderzoek concludeert in het nieuws bericht het volgende: "Verdiepend onderzoek en monitoren van grondgebonden zonneparken moeten licht werpen op de langdurige effecten van grondgebonden zonneparken op de levende bodem."². Het is nog te vroeg om nu al conclusies te trekken omdat er nog geen onderzoek is over een periode van 25 jaar.

² <https://www.atlasleefomgeving.nl/nieuws/grote-grondgebonden-zonneparken-beinvloeden-bodem-en-bodemleven>

Daarbij komt dat de rijen ongeveer 45 cm uit elkaar staan en tussen de panelen zal ook iets ruimte zijn om de panelen op de constructie te kunnen monteren en om rekening te houden met krimp/rek van de constructie maar ook ten behoeve van waterafvoer.

Ten slotte; Het aangehaalde onderzoek is geen toetsingscriteria.

Punt 29: Sub punt 1: Niet deugdelijk is onderzocht wat de effecten van de bouw van de zonneakker zijn op de ecologie,

Sub punt 2: de bodem,

Sub punt 3: de kwaliteit van het oppervlaktewater en het grondwater. Ook gelet hierop ontbeert het ontwerpbesluit een deugdelijke motivering en een zorgvuldige voorbereiding.

Sub punt 1: Anders dan Appellant 1 stelt, is wel ingegaan op de ecologie. Zie hiervoor bijlage 07 Quickscan Wet Natuurbescherming bij de ontwerp omgevingsvergunning.

Sub punt 2: Ter bescherming van de bodemgesteldheid wordt voldaan aan de Wet Bodembescherming (Wbb), die erop toeziet dat de kwaliteit van de bodem niet verder verslechtert. Een onderdeel hiervan is het realiseren van een verwaarloosbaar bodemrisico. Voor het aanleggen en in gebruik hebben van een PV-installatie gelden geen specifieke bodemeisen omdat het geen bodembedreigende activiteit betreft. Er wordt voldaan aan de wettelijke eisen uit de Wet bodembescherming en de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) waarmee het bodemrisico aanvaardbaar en als verwaarloosbaar mag worden beschouwd. De panelen bestaan hoofdzakelijk uit inerte niet-bodemgevaarlijke stoffen zoals silicium en glas. Verbindingen die eventueel gevaarlijk kunnen zijn, zoals het soldeerwerk, zijn niet aan de elementen blootgesteld waarmee uitloging niet aan de orde is.

Sub punt 3: Kwaliteit van oppervlaktewater en grondwater

Er moet, met het oog op de waterkwaliteit, zoveel mogelijk voorkomen worden dat uitloogbare materialen worden gebruikt zoals koper, lood en zink. Hiervoor wordt in de definitieve vergunning de volgende voorwaarde opgenomen: Er dienen zo min mogelijk uitloogende materialen, zoals koper, lood en zink, toegepast te worden. De panelen zelf en de draagconstructies zijn van niet uitloogbare materialen. De verwachting is dus dat de waterkwaliteit niet wordt aangetast. Ook is er geen aanleiding om een effect op het grondwater te verwachten. Er wordt geen oppervlakte verharding toegepast, het Hoogheemraadschap heeft daarom dan ook geen vergunning geëist. Er is geen / slechts in zeer beperkte mate (minder dan 800 m²) sprake van toename van de verharding. Omdat dit een dermate klein gevolg heeft voor de waterhuishoudkundige situatie hoeven er geen compenserende maatregelen uitgevoerd te worden. Bij de ontwikkeling van een zonnepark is infiltratie in de bodem gewoon mogelijk, zodat er geen compenserende waterberging hoeft te worden gerealiseerd in verband met verhardingstoename. Het (regen)water wat van de zonnepanelen afloopt kan zich onder de panelen verspreiden over de bodem waardoor dit gefaseerd in de bodem kan infiltreren.

D. Wet natuurbescherming

Punt 30: Ten aanzien van het onderzoek in het kader van de Wet natuurbescherming en de vraag of een ontheffing of vergunning op grond van die wet nodig is, is verwezen naar onderzoek van Bureau Waardenburg van 3 oktober 2017. Dit onderzoek is inmiddels meer dan twee-en-een-half jaar oud. In de tussentijd kan de projectlocatie wel degelijk door verschillende vogelsoorten (als broedlocatie) worden gebruikt. Een recent onderzoek had dan ook moeten worden verricht.

Actualisatie van een Quickscan Wet Natuurbescherming is na verloop van tijd noodzakelijk. Dit omdat de waarnemingen van strikt beschermde soorten slechts 3 tot 5 jaar geldig blijven (afhankelijk van de gevonden soorten en de mate waarin een gebied een sterke verandering heeft doorgemaakt). In het

plangebied zijn geen strikt beschermde soorten waargenomen en heeft ook geen sterke verandering doorgemaakt. Dat het rapport twee-en-een-half-jaar oud is, is dus geen probleem. Een recenter onderzoek is niet noodzakelijk.

Punt 31: Daarnaast is ten onrechte geen berekening gemaakt van de stikstofdepositie die wordt veroorzaakt door de aanleg van de zonnepanelen en de effecten op Natura 2000-gebied Zwanenwater & Pettemerduinen.

In de aanlegfase van een project wordt materieel ingezet dat slechts tijdelijk stikstofemissie veroorzaakt. Kleine tijdelijke deposities in de aanlegfase kleiner dan of gelijk aan 0,05 mol N/ha/jaar gedurende maximaal 2 jaar zijn in beginsel niet vergunningplichtig voor het aspect stikstofdepositie omdat deze niet zullen leiden tot significante negatieve effecten, zie ook op www.bij12.nl.

Het betreft de aanleg van 8500 zonnepanelen op circa 3,2 km van stikstofgevoelig Natura 2000-gebied. Bij een andere aanvraag, aan de Belkmerweg, op 400 meter van een stikstofgevoelig natuurgebied blijkt dat er tijdens de aanlegfase een tijdelijke depositie optreedt van maximaal 0,04 mol N/ha/jaar. Dat betreft een groter park dan onderhavige aanvraag. Het is aannemelijk dat door de kleinere omvang en de grotere afstand er geen negatieve effecten op het Natura 2000-gebied te verwachten zijn.

Punt 32: Ook gelet hierop ontbeert het besluit een deugdelijke motivering en een zorgvuldige voorbereiding.

Anders dan Appellant 1 stelt is de ontwerp omgevingsvergunning deugdelijk gemotiveerd en zorgvuldig voorbereid.

Tussenconclusie

Punt 33: Gelet op vorenstaande ontbeert de overweging in het besluit dat de zonneakker niet in strijd is met de goede ruimtelijke ordening en dat het besluit is gemotiveerd met een goede ruimtelijke onderbouwing, een deugdelijke motivering en een zorgvuldige voorbereiding. Appellant 1 stelt zich op het standpunt dat het zonnepark in strijd is met het provinciaal beleid en het gemeentelijk beleid, dat onvoldoende rekening is gehouden met het provinciaal beleid en dit onvoldoende in de belangenafweging is betrokken.

Zoals uit de stukken behorende bij de aanvraag omgevingsvergunning, de ontwerp omgevingsvergunning en deze beantwoording van de zienswijze blijkt, voldoet de aanvraag aan het provinciale en gemeentelijke beleid en dat dit voldoende in de belangenafweging is betrokken.

Punt 34: Het zonnepark is in strijd met een goede ruimtelijke ordening en de belangenafweging ontbeert een deugdelijke motivering en een zorgvuldige voorbereiding. De ruimtelijke onderbouwing ontbeert gelet op voorgaande eveneens een deugdelijke motivering en een zorgvuldige voorbereiding. Het ontwerp besluit dat hierop is gebaseerd ontbeert eveneens een deugdelijke motivering en een zorgvuldige voorbereiding.

Het zonnepark is niet in strijd met een goede ruimtelijke ordening en de belangenafweging ontbeert geen deugdelijke motivering en zorgvuldige voorbereiding. De ontwerp omgevingsvergunning die hierop is gebaseerd is goed gemotiveerd en zorgvuldig voorbereid.

Verklaring van geen bedenkingen

Punt 35: Appellant 1 stelt dat de zonneakker niet in overeenstemming is met het gemeentelijk beleid en dat daarom een verklaring van geen bedenkingen van de gemeenteraad vereist is.

Op basis van de ruimtelijke onderbouwing, de ontwerp omgevingsvergunning en deze beantwoording van de zienswijzen blijkt dat de aanvraag past binnen het gemeentelijk beleid voor zonneparken.

Daarom is geen verklaring van geen bedenkingen van de gemeenteraad vereist.

Appellant 1 verzoekt het college om de omgevingsvergunning voor de activiteiten bouw, werken of werkzaamheden uitvoeren en handelen in strijd met de regels ruimtelijke ordening niet te verlenen en verzoekt tevens om vergoeding van de proceskosten.

Zoals uit voorgaande beantwoording van de zienswijze blijkt ziet het college geen aanleiding om de omgevingsvergunning niet te verlenen. Een vergoeding van de proceskosten is niet aan de orde bij zienswijzen.

Zienswijzen Appellant 2.

Ontvankelijkheid van Appellant 2

Op 8 juli 2020 is er een pro forma zienswijzen ontvangen namens de omwonenden Grote Sloot 158. Bij deze pro forma zienswijze is het volgende aangegeven: "op dit moment lukt het ons (omwonenden Grote Sloot 158) niet om de argumenten tijdig op papier te krijgen. Per brief d.d. 9 juli 2020 heeft de gemeente laten weten dat de omwonenden twee weken extra de tijd kregen tot uiterlijk 24 juli. Op 23 juli heeft de gemeente een zienswijze ontvangen. Daarbij ook de machtigingen van de omwonenden maar ook van de Stichting Kritisch Platform Ontwikkeling de Zijpe (hierna: de Stichting).

De stichting heeft zelf op 10 juli 2020 een pro forma ingediend. Dit pro forma verzoek is bij de balie in het gemeentehuis te Schagen afgegeven, de dag na aflopen van de ter inzagelegging. Op 27 juli 2020 is de stichting per brief in de gelegenheid gesteld om aan te geven waarom het pro forma buiten de termijn is ingediend en om de zienswijzen kenbaar te maken. Hierop heeft de stichting niet meer gereageerd en is een machtiging gevoegd bij de zienswijzen van de omwonenden waarin is aangegeven dat de Stichting op 9 juli 2020 een pro forma heeft ingediend.

Aangezien, zoals aangegeven, dit pro forma een dag te laat is en de omwonenden in het pro forma alleen hebben aangegeven om namens de omwonenden en niet namens de Stichting zienswijzen nog kenbaar te willen maken, is de stichting niet ontvankelijk.

Inleiding

Punt 1: Appellant 2 beschrijft namens wie en op hoofdlijnen waarom een zienswijze tegen de ontwerp omgevingsvergunning wordt ingediend.

Zie beantwoording zienswijzen en conclusie.

Punt 2: Appellant 2 geeft aan dat de ontwerp omgevingsvergunning een lange geschiedenis kent. In het verleden door de gemeente een informatieavond georganiseerd is en het plan toegelicht is door wethouder Van der Veek en dat er een deal was met de aanvrager. Wanneer de zonneakker vergunning zou krijgen, dan zou de aanvrager afzien van zijn andere vergunning voor een windturbine. Een vergunning die er overigens niet meer is, omdat deze is ingetrokken.

Punt 2 is een uiteenzetting van gebeurtenissen bij de omgevingsvergunning van 2017, geen zienswijze op de ontwerp omgevingsvergunning.

Punt 3: Appellant 2 stelt dat in de vergunning van 9 oktober 2017 de gemeente de energiebehoefte van de aanvrager in detail verantwoordt. De berekening is verre van volledig maar moet aantonen dat de eigenaar minimaal 50% verbruikt van wat opgewekt wordt. Er worden door verschillende partijen zienswijzen ingediend. Het college komt met een verweer. Maar daarna blijft het stil. Het verdere verloop loopt vertraging op. Belanghebbenden worden niet goed op de hoogte gehouden. De heer Kröger van Jess meldt in de media dat de berekeningen en aannames van de voorwaarde voor eigen gebruik rammelen. Er zou veel te veel worden opgewekt. De aanvrager wordt ontboden op het gemeentehuis en trekt vervolgens de aanvraag in. Op zich vreemd, de aanvrager heeft de aanvraag immers naar waarheid ingevuld en getekend en de gemeente zou toch haar werk in aanloop tot een vergunning goed moeten hebben verricht.

Punt 3 gaat, net als punt 2, over de omgevingsvergunning van 2017. Ook dit is geen zienswijze op de ontwerp omgevingsvergunning.

Punt 4: Aangegeven wordt dat er daarna een nieuwe aanvraag wordt ingediend met als reden dat de grond onrendabel zou zijn. De verantwoordelijk ambtenaar heeft Appellant 2 per juni 2019 laten weten dat een extern bureau was ingeschakeld om te beoordelen of er sprake was van onrendabele gronden. Daarnaast is de toezegging gedaan dat de omwonenden op de hoogte worden gesteld. Appellant 2 geeft aan dat het stil bleef. Meerdere omwonenden hebben hierover contact opgenomen met de gemeente, maar werden niet geïnformeerd over het onderzoek van het externe bureau. Hetgeen de omwonenden met het oog op draagvlak rond Grote Sloot 158 wel mochten verwachten. Appellant 2 vindt het opmerkelijk dat de bewoners van de Grote Sloot wel steeds door de gemeente Schagen op de hoogte gehouden worden over de reconstructie van de Zeeweg in Sint Maartenszee.

De stelling van Appellant 2, dat er niet gecommuniceerd is met de omwonenden over het rapport van het externe bureau, is onjuist. Op 12 september 2019 is door de verantwoordelijk ambtenaar per e-mail aan Appellant 2 medegedeeld dat het rapport ontvangen is, maar gelet op de AVG en de persoonsgegevens in het rapport, dit rapport niet gedeeld kan worden met Appellant 2 en zolang er geen besluit genomen is, het niet openbaar is. Appellant 2 heeft hierop gereageerd en aangegeven het af te wachten.

Wat betreft de verwijzing naar de reconstructie van de Zeeweg en de informatieverstrekking: Er is geen wettelijke verplichting voor de gemeente om omwonenden op de hoogte te houden anders dan waaraan voldaan is bij de publicatie en ter visie legging van de ontwerp omgevingsvergunning. Dat de gemeente meer/anders communiceert met de bewoners van de Grote Sloot over de reconstructie van de Zeeweg verandert hier niets aan.

Punt 5: Sub punt 1: Appellant 2 geeft aan dat het college van de gemeente Schagen begin 2020 met nieuwe regels is gekomen waarmee de bevoegdheid om te besluiten over zonneparken tot 2 ha, bij het college te leggen. Het eerste wapenfeit is een ontwerp vergunning voor Grote Sloot 158. Sub punt 2: Dit terwijl de hardheidsclausule ook gebruikt had kunnen worden.

Sub punt 1: Niet het college van burgemeester en wethouders maar de gemeenteraad van Schagen heeft nieuwe regels vastgesteld. Dit na een evaluatie waaruit bleek dat de regels, opgesteld in februari 2019, niet goed uitvoerbaar waren en dat dit tot onevenredig veel werk voor initiatiefnemers en de gemeente leidde. Het nieuwe beleid van 11 februari 2020 heeft niet geleid tot reacties, ook niet van Appellant 2.

In relatie tot het voorgaande punt, punt 4, het volgende: In september 2019 was al begonnen aan het evalueren van het beleid. De geplande datum voor de evaluatie was eigenlijk november 2019, uit eindelijk werd dit pas februari 2020. Daarom is gewacht met het beoordelen van de onderhavige aanvraag tot na vaststelling van het nieuwe beleid.

Sub punt 2: De hardheidsclausule van het beleid Zonneparken, vastgesteld 11 februari 2020, kan niet worden gebruikt voor onderhavige aanvraag, immers er zijn rechtstreeks geldende regels voor zonneparken tot 2 hectare bij agrarische bedrijven. De hardheidsclausule kan alleen toegepast worden wanneer een aanvraag niet past in het beleid.

Punt 6: In de ontwerp omgevingsvergunning wordt aangegeven dat de Crisis- en herstelwet van toepassing is. Appellant 2 stelt dat deze wet alleen van toepassing is op specifieke projecten met een urgent karakter. Gezien het gegeven dat de eerste aanvraag dateert van 2017 is van urgentie hier geen sprake.

In tegenstelling tot wat Appellant 2 betoogt is de Crisis- en herstelwet wel degelijk van toepassing op onderhavige aanvraag. Op basis van Afdeling 1, Artikel 1, lid 1 onder a Crisis- en herstelwet wordt verwezen naar Bijlage 1 Categorieën ruimtelijke en infrastructurele projecten als bedoeld in artikel 1.1, eerste lid, Paragraaf 1. Duurzame energie, onder 1.1: aanleg of uitbreiding van productie-installaties ten

behoefte van de productie van biogas, biomassa, getijdenenergie, golfenergie, hernieuwbare elektriciteit, hernieuwbaar gas of hernieuwbare warmte met behulp van aardwarmte, omgevingswarmte, osmose, rioolwaterzuiveringsgas, stortgas, waterkracht en zonne-energie.

Punt 7: Sub punt 1: Appellant 2 stelt dat de provincie Noord-Holland stelt dat de aanwezigheid van maatschappelijk draagvlak in de omgeving rand voorwaardelijk is voor het realiseren van zonne-energie-opwekking buiten de bebouwde omgeving.

Sub punt 2: Appellant 2 stelt dat de gemeente alle gelegenheid gehad heeft om draagvlak te bewerkstelligen, maar in gebreke is gebleven.

Sub punt 3: Ook hebben de aanvrager(s) geen contact gehad of gemaakt met de lokale omwonenden, of met de medeondertekenaars van deze zienswijzen. Aanvrager voldoet hiermee niet aan de voorwaarde van het participatieplan. Daarin wordt voorgeschreven dat de initiatiefnemer proactief moet communiceren. Er dient aan de gemeente een lijst te worden gegeven van omwonenden die worden uitgenodigd voor een informatiebijeenkomst. In ieder geval dienen de directe burens, los van de informatiebijeenkomst, geïnformeerd over de plannen. Daar is hier geen sprake van geweest.

Sub punt 1: Artikel 32a van de Provinciale Ruimtelijke Verordening en de bijbehorende Uitvoeringsregeling worden geen verplichtingen gesteld over maatschappelijk draagvlak. In de toelichting van de Uitvoeringsregeling wordt alleen over maatschappelijk draagvlak gesproken als extra aspecten bij het toewijzen van een stimuleringsgebied: in dit geval niet van toepassing.

Sub punt 2: In tegenstelling tot wat Appellant 2 stelt hoeft de gemeente geen draagvlak te bewerkstelligen voor een aanvraag van een initiatiefnemer. Daar is hij/zij zelf verantwoordelijk voor. Als dit niet gebeurt kan dit leiden tot zienswijzen van bijvoorbeeld omwonenden. Daarnaast heeft een overgrote meerderheid van de gemeenteraad in februari 2020 het nieuwe beleid vastgesteld, op basis waarvan de initiatiefnemer ervan uit mocht gaan dat er in de gemeente voldoende draagvlak is.

Sub punt 3: Om de zienswijze van Appellant 2 te kunnen beantwoorden zijn de regels (over participatieplan) van het gemeentelijke zonnepark beleid hieronder opgenomen:

Participatieplan

Door de initiatiefnemer wordt pro-actief gecommuniceerd. Er dient aan de gemeente een lijst te worden gegeven van omwonenden die worden uitgenodigd voor een informatiebijeenkomst en/of die op een andere manier betrokken worden.

De informatiebijeenkomst moet in een zo vroeg mogelijk stadium, maar wel bij een concreet initiatief, plaats vinden. Daarbij is het wenselijk dat het gaat over de volgende twee onderwerpen*:

- Informeren van de omwonenden/burens;
- Of, en zo ja hoe, de directbetrokkenen mee kunnen praten over hoe het zonnepark eruit komt te zien qua uiterlijke vorm, opstelling en kleurgebruik van de panelen.

* Niet elk plan leent zich ervoor om overal in/over mee te participeren. Gevraagd wordt om hier wel over na te denken en aan te geven waarom van bovenstaande wordt afgeweken.

De aanvrager heeft aangegeven geen verdere informatiebijeenkomsten te willen organiseren, dit is in 2017 al gebeurd (zoals Appellant 2 zelf aangeeft in zienswijze punt 2). Dit kan je uitleggen als een informatiebijeenkomst die in een zeer vroeg stadium heeft plaats gevonden. De zinsnede "en/of op een andere manier ..." legt geen verdere verplichting op om daarnaast andere te betrekken bij de plannen.

Gezien de geschiedenis die de initiatiefnemer met zijn directe omwonenden (jarenlange rechtszaken over de inmiddels verwijderde windturbine) heeft hij gemotiveerd aangegeven waarom er geen verdere participatie plaats vindt. In dit geval bestaat het participatieplan eruit dat er geen (nieuwe)participatie plaats vindt.

Punt 8: Appellant 2 stelt dat de gemeente verzaakt de burgers te betrekken en draagvlak te creëren. Appellant 2 kan zich niet aan de indruk onttrekken dat het erop lijkt alsof het College hoopt dat niemand reageert zodat dit plan onherroepelijk wordt. Nu is het aan Appellant 2 als bezorgde burgers om zich uit te spreken. Appellant 2 stelt dat een vergunning niet afgegeven had mogen worden.

Anders dan wat Appellant 2 stelt is het niet de gemeente die draagvlak moet creëren voor een initiatief, dat is aan de aanvrager. Wanneer dit niet of onvoldoende gebeurt naar de mening van de omwonenden/belanghebbende is dat een risico voor de initiatiefnemer. Overigens heeft het college voldaan aan de wettelijke verplichting om de ontwerp omgevingsvergunning zes weken ter inzage te leggen zodat eenieder zijn/haar zienswijzen kenbaar kon maken. Het enkele feit dat er naar het oordeel van Appellant 2 onvoldoende participatie heeft plaats gevonden is geen weigeringsgrond.

Bouw

Punt 9: In de ontwerp omgevingsvergunning is overwogen dat de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Schagen op 6 oktober 2017 heeft geoordeeld dat de aanvraag zowel op zichzelf staand als in verband met de omgeving of de te verwachten ontwikkeling daarvan voldoet aan de redelijke eisen van welstand. Dit advies is inmiddels meer dan twee-en-een-half jaar oud en gelet hierop valt niet vast te stellen of het zonnepark ook nu nog op zichzelf staand en in verband met de omgeving voldoet aan de redelijke eisen van welstand.

Voor de beoordeling van plannen aan ruimtelijke kwaliteit en daarmee de beoordeling aan redelijke eisen van welstand is de Reisgids voor ruimtelijke kwaliteit (de gemeentelijke welstandsnota) opgesteld en door de gemeenteraad vastgesteld en daarmee het toetsingskader. Deze Reisgids voor ruimtelijke kwaliteit is sinds 9 februari 2016 van toepassing. Het bouwplan is niet noemenswaardig gewijzigd ten opzichte van het bouwplan van 2017, dit "nieuwe" plan voldoet daarmee aan dezelfde criteria welke ook in 2017 al van toepassing waren en moet voor wat betreft redelijke eisen van welstand voldoen aan dezelfde regels voor ruimtelijke kwaliteit zoals deze ook in 2017 al van toepassing waren. Daarmee kan geconcludeerd worden dat het huidige bouwplan voldoet aan redelijke eisen van welstand.

Punt 10: De Commissie geeft in haar advies duidelijk aan dat een terughoudende kleurstelling van panelen en randen moet worden gehanteerd, en de panelen zo donker mogelijk moeten worden uitgevoerd ten einde reflectie van zonlicht naar de omgeving te minimaliseren.

Sub punt 1: Deze voorwaarden zijn niet terug te lezen, noch verbindend gespecificeerd in de ontwerp omgevingsvergunning.

Sub punt 2: Er staat dat reflectie zoveel mogelijk moet worden voorkomen. Dus kennelijk wordt er wel rekening gehouden met reflectie. Hoe het moet worden voorkomen wordt niet voorgeschreven.

Sub punt 3: Daar vanaf de veel hoger gelegen West-Friese Dijk boven op de zonnepanelen en het aluminium (zoals in bij aanvraag geleverde tekening staat aangegeven), reflectieve randen, gekeken wordt zal er zeker hinder ondervonden worden door het verkeer op de dijk.

Sub punt 4: Het ontbreken van een analyse hiervan en gericht advies en afwegen hierover is een tekortkoming en dus onzorgvuldig.

Sub punt 1: Zie punt 3 sub punt 3 appellant 1.

Sub punt 2: Zie punt 3 sub punt 3 appellant 1.

Sub punt 3: De huidige generatie zonnepanelen zijn ontwikkeld om zoveel mogelijk (zon)licht te absorberen, en dus niet te reflecteren. Gezien de helling (14°) van de zonnepanelen is het zeer onwaarschijnlijk dat, als er al sprake van zou zijn, hinderlijke reflectie zal optreden in een nagenoeg horizontale richting. Ook het hoogteverschil, in combinatie met de afstand, ten opzichte van de hoger

gelegen West-Friese Dijk is dusdanig dat het niet aannemelijk is dat er sprake zal zijn van een hinderlijke reflectie.

Sub punt 4: Op basis van de tekeningen en de situering is de verwachting dat er geen hinderlijke reflectie zal optreden en dus ook geen noodzaak tot een aparte analyse.

Punt 11: Sub punt 1: Appellant 2 stelt dat een groot aantal, zoals hier bijna 9000 zonnepanelen, met een vermogen van meer dan 3 MWp, op land moet worden gezien als een productiefaciliteit voor elektriciteit, een soort elektriciteitscentrale. Zo'n groot aantal zonnepanelen is planologisch³ aan te merken als bedrijfsbebouwing of -gebouw. De opstelling voor het opwekken van zonne-energie hoort daarom thuis op een bedrijventerrein of binnen het bouwvlak van het agrarische bedrijf en niet op agrarische gronden.

Sub punt 2: Ook voor eigen gebruik blijft het een bedrijfsinstallatie en hoort het thuis op het bouwvlak⁴.

Sub punt 3: De Raad van State oordeelde medio 2014 dat een zonnepark van 1 á 2 hectare langs de A2 bij Abcoude was aan te merken als een vorm van verstedelijking en openheid van het Groene Hart zou aantasten.⁵

Appellant 2 verwijst, op volgorde, naar een toelichting van een bestemmingsplan van de gemeente Enschede, een document van de gemeente Beemster en een uitspraak in de gemeente De Ronde Venen.

Sub punt 1: Dat de gemeente Enschede, overigens in de toelichting van het bestemmingsplan, een zonnepark ziet als een productiefaciliteit voor elektriciteit betekent niet dat dit in de gemeente Schagen ook zo is. Anders dan wat Appellant 2 stelt, heeft de gemeenteraad van Schagen gesteld dat tot 2 hectare zonnepanelen mogelijk is bij een agrarisch bedrijf en dat dit niet per se thuis hoort op een bedrijventerrein of alleen binnen het bouwvlak van het agrarische bedrijf mag.

Sub punt 2: Ongeacht of de opgewekte energie voor eigen gebruik is, mag conform het beleid een zonnepark zowel binnen als buiten het bouwvlak worden gerealiseerd. In het beleid is overigens geen eis opgenomen dat de opgewekte energie voor eigen gebruik moet zijn.

Sub punt 3: Anders dan in de uitspraak van de RvS is hier geen sprake van een bestemmingsplan dat in strijd met de Utrechtse PRV is vastgesteld, bij onderhavige aanvraag gaat het om een ontwerp omgevingsvergunning in overeenstemming met de Noord-Hollandse PRV (waar regels zijn om zonneparken mogelijk te maken).

Punt 12: Sub punt 1: Appellant 2 stelt dat het gebruik maken van bouwwerken geen gebouwen zijnde om een vergunning af te geven zonder wijziging van bestemmingsplan of toestemming van de provincie is een onjuist interpretatie. Het is niet de intentie geweest van de wetgever deze optie voor iets zo grootschalig en invasief in het landschap toe te passen.

Sub punt 2: De regels hebben tot doel de bebouwing van gebouwen en bouwwerken geen gebouwen zijnde die noodzakelijk zijn voor c.q. ten dienste staan aan de bedrijfsvoering te laten vestigen in het agrarisch bouwvlak. De bouwwerken geen gebouwen zijnde die buiten het bouwvlak mogen worden gerealiseerd volgens artikel 3.2.7. onder c en een hoogte mogen hebben van maximaal 1,50 meter moeten een functionele relatie hebben met de grond waarop gebouwd, c.q. noodzakelijk zijn voor een goed gebruik daarvan. Van een zonneweide kan dat niet gesteld worden. Die heeft uitsluiten een functionele relatie met het gebruik van de bebouwing binnen het bouwvlak en moeten daardoor binnen bouwvlak worden gerealiseerd.

³ https://www.planviewer.nl/imro/files/NL.IMRO.0153.BP00173-0003/t_NL.IMRO.0153.BP00173-0003.html

⁴

<https://erfgoedenruimte.nl/sites/default/files/attachments/advies%20zonnepanelen%20in%20het%20agrarisch%20buitengebied%20van%20de%20beemster.pdf>

⁵ <https://www.raadvanstate.nl/@94326/201307738-1-r/2/> d.d. 12-3-2014

Sub punt 1. De gemeente gaat er vanuit dat Appellant 2 bedoeld te zeggen dat het een verkeerde interpretatie van de bevoegdheid is om een omgevingsvergunning te verlenen voor het bouwen van bouwwerken, geen gebouwen zijnde zonder toestemming te hebben van de provincie of dat dit alleen kan door wijzigen van het bestemmingsplan.

Sub punt 2: Appellant 2 haalt de bouwregels van het bestemmingsplan aan om te motiveren dat het gevraagde in strijd is met het bestemmingsplan. Dit onderkent de gemeente, er is immers een omgevingsvergunning ter inzage gelegd om af te wijken van het bestemmingsplan. En anders dan Appellant 2 stelt mag op basis van het beleid zonneparken Schagen ook buiten het bouwblok tot maximaal 2 hectare zonnepanelen gerealiseerd worden, in afwijking van het bestemmingsplan.

Punt 13: Sub punt 1: Appellant 2 stelt dat er geen rekening gehouden is met de beperkte capaciteit op het elektriciteitsnetwerk en de gevolgen hiervan in onze gemeente.

Sub punt 2: Het elektriciteitsnetwerk heeft onvoldoende transportcapaciteit voor opwekking en levering, en kan uitbreiding van teruglevering helemaal niet aan. Liander stelt pas per 2023 ruimte te hebben⁶.

Sub punt 3: Kleinere zonnedaken, door de gemeente gepromoot, worden gedupeerden en kunnen niet worden aangesloten. Ook andere particuliere initiatieven om zelf stroom op te wekken komen in het nauw; zoals de Sporthal in Waarland, en vele andere. Er wordt door burgers en maatschappelijke organisaties voor niets geïnvesteerd in de door de gemeente gepropageerde en gesubsidieerde zonnedaken. Het lijkt alsof het bij de gemeente Schagen ontbreekt aan enige vorm van regie.

Sub punt 4: Het is niet van belang in deze dat al een aansluiting ligt. Het elektriciteitsnetwerk is al overbelast en wordt hierdoor verder belast⁷.

Sub punt 1: Het is niet aan de gemeente om te zorgen voor een aansluiting op het elektriciteitsnet en/of dat het past binnen de capaciteit. Dit is de wettelijke verantwoordelijkheid van de netbeheerder (Liander), en aan de initiatiefnemer dat zijn/haar stroom afgevoerd kan worden.

Sub punt 2: De ring Schagen is nu code rood bij Liander (bron: Liander). Er komt tot sowieso 2023 geen paneel meer bij in deze omgeving behalve wat nu in procedure is en ook netinpassing heeft, bij onderhavige aanvraag het geval. Het zonnepark komt op de aansluiting van de vroegere turbine (direct 10kV).

Sub punt 3: De aansluitmogelijkheden, en de daarmee samenhangende, afvoermogelijkheden van de opgewekte energie is bewust niet als vereiste opgenomen in het gemeentelijk zonneparken beleid omdat dit de bevoegdheid is van Liander en de eigen verantwoordelijkheid van een initiatiefnemer. In dit geval als ook in andere projecten. De gemeente Schagen heeft in die zin ook geen regie, immers de gemeente gaat hier niet over.

Sub punt 4: Zoals bij sub punten 1 en 2 al is aangegeven maakt het in dit geval wel uit dat er al een aansluiting ligt, initiatiefnemer heeft afspraken met Liander om stroom af te voeren, passend binnen de capaciteit.

Provinciaal beleid

Punt 14: Appellant 2 stelt dat de vergunning niet voldoet aan de eis van de provincie voor het plaatsen van opstellingen voor opwekking van zonne-energie in landelijk gebied. Op grond van het geldende artikel 32a van de PRV en extra regels mogen opstelling voor zonne-energie alleen ruimtelijk mogelijk

⁶ https://www.trouw.nl/duuraamheid-natuur/help-ik-kan-op-mooie-dagen-mijn-zonnestroom-niet-meer-kwijt~b1dce44b/?utm_source=link&utm_medium=app&utm_campaign=shared%20content&utm_content=free

⁷ https://www.trouw.nl/duuraamheid-natuur/help-ik-kan-op-mooie-dagen-mijn-zonnestroom-niet-meer-kwijt~b1dce44b/?utm_source=link&utm_medium=app&utm_campaign=shared%20content&utm_content=free

worden gemaakt op gronden in het landelijk gebied met behulp van een omgevingsvergunning waarbij van het bestemmingsplan wordt afgeweken.

In tegenstelling tot wat Appellant 2 stelt is in de ontwerp omgevingsvergunning opgenomen dat op basis van artikel 2.10 lid 2 Wabo de activiteit "handelen in strijd met regels ruimtelijke ordening (artikel 2.1, lid 1, onder c Wabo") is toegevoegd. Er is sprake van een omgevingsvergunning waarbij van het bestemmingsplan wordt afgeweken en voldoet aan de Provinciale regels.

Punt 15: Appellant 2 stelt dat er geen sprake is van bestaand stedelijk gebied/dorpslint. In de stukken wordt niet onderbouwd dat de zonneakker aan één zijde aansluit op bestaand stedelijk gebied of een dorpslint ex artikel 2, lid 1 van de Uitvoeringsregeling. De opstelling grenst aan beide zijden aan landelijk gebied. De huizen en/of boerderijen aan weerszijden van de boerderij, waarachter de zonneweide, liggen op resp. 278, 90, 280, 155, 258, 190 en 390 meter van elkaar. Het dorp ligt op ruim 900 meter. De overweging in de ontwerp omgevingsvergunning dat de locatie is gelegen aan een (overwegend) stedelijk dorpslint is dus onjuist.

Op 3 juni 2019 is overleg geweest met de Provincie over meerdere (concept)aanvragen en/of consulten voor diverse locaties voor zonneparken. Eén van deze besproken locaties is de locatie Grote Sloot 158. Daarbij is beoordeeld dat de locatie aan een (overwegend) stedelijk dorpslint is gelegen. In het verslag is opgenomen dat de Provincie dit ook nog intern wil bespreken. Er is geen tegenbericht van de Provincie ontvangen waaruit blijkt dat het hier niet om een (overwegend) stedelijk dorpslint zou gaan en het in strijd zou zijn met de Uitvoeringsregeling. Hierop is door de gemeente geconcludeerd dat het past binnen de criteria van de Uitvoeringsregeling.

Punt 16: De zonneakker opstelling ligt direct achter en hoort bij de boerderij op het perceel met nummer 158. Appellant 2 stelt dat de dichtstbijzijnde panden op resp. 200, 200 en 217 meter liggen. Hiervan liggen er zelfs twee aan de andere kant van de Grote Sloot. Uit artikel 2, lid 2 van de Uitvoeringsregeling volgt dat de opstelling tenminste op 50 meter van woonbebouwing moet zijn gelegen. Uit de locatiegegevens blijkt niet dat de zonneakker op 50 meter van de woonbebouwing is gelegen.

Op pagina 7 van de ruimtelijke onderbouwing is afbeelding 1 opgenomen. Met een schaalstok. Het is op deze afbeelding al direct duidelijk dat er binnen 50 meter van het zonnepark geen woningen zijn gelegen. De provincie heeft in de Uitvoeringsregeling, artikel 3, lid 5, als eis dat de opstelling voor zonne-energie en woonbebouwing minimaal 50 meter bedraagt. Aan deze eis wordt voldaan. Zie onderstaande afbeelding. De woning van de initiatiefnemer staat er het dichtste bij, op een afstand van minstens 50 meter.

Punt 17: Appellant 2 stelt dat in hoofdstuk 4 van de ontwerpvergunning wordt aangegeven dat bij de realisatie van het zonneveld rekening wordt gehouden met de bestaande cultuurhistorische waarde door het zonneveld in te passen binnen de bestaande verkaveling met grotendeels behoud van de bestaande begroeiing; ook zouden de zichtlijnen in stand blijven.

Sub punt 1: Wat ontbreekt is een toetsing van de ontwerp omgevingsvergunning aan de Leidraad Landschap en Cultuurhistorie.

Sub punt 2: Daarnaast ontbreken in de ruimtelijke onderbouwing in het bijzonder overwegingen ten aanzien van de West-Friese Omringdijk, terwijl deze dijk als structuur is opgenomen in de Leidraad en beschermd is als provinciaal monument. In de ruimtelijke onderbouwing wordt daarop niet ingegaan, terwijl de zonneakker in dit gebied is gelegen. De vergunning vlak bij de West-Friese dijk staat dan ook in schril contrast met de intentie de West-Friese Omringdijk tot Unesco Wereld Erfgoed te laten benoemen.

Sub punt 1: In de ruimtelijke onderbouwing wordt op pagina 4 voor de toetsing aan artikel 15 van de PRV verwezen naar hoofdstuk 4, in hoofdstuk 4 van de ruimtelijke onderbouwing is, wellicht niet specifiek een kopje "Leidraad Landschap en Cultuurhistorie" opgenomen, maar is wel beschreven hoe het zonnepark landschappelijk ingepast wordt.

Sub punt 2: Het plangebied ligt binnen de panoramazone van de West-Friese Omringdijk, een provinciaal monument. Hier dient de openheid van het landschap behouden te blijven. Er dient rekening te worden gehouden met de beleving van de dijk en haar vrije ligging in het landschap. De zonneweide komt op ca. 450 meter van de top van de dijk te liggen en krijgt een maximale bouwhoogte van 1,25 meter. Het plangebied ligt ca. één meter lager dan de weg. Vanaf de Grote Sloot zal het vrije zicht op de dijk dus behouden blijven. Vanuit cultuurlandschappelijk oogpunt is het daarnaast wenselijk om de rationele verkaveling zoveel mogelijk in stand te houden. De voorgenomen ingrepen zullen echter geen wijzigingen in de verkaveling aanbrengen. De in de omgeving aanwezige historische waterlopen blijven gehandhaafd. Geconcludeerd kan worden dat met het voorgestelde plan geen onevenredig schade wordt toegebracht aan de aanwezige cultuurhistorische waarden.

Punt 18: Sub punt 1: In de Leidraad krijgt openheid van het landschap veel aandacht. Het landschap ter plekke is met name open grasland en wat akkerbouw. Appellant 2 stelt dat de zonneakker dit open agrarische en grasland aanzienlijk aantast.

Sub punt 2: De bestaande begroeiing blijft niet intact, althans die is niet meer zichtbaar ingeval de grootschalige oppervlakte zonnepanelen.

Sub punt 1: De Zijpepolder is grotendeels een open landschap met lange zichtlijnen tussen de linten. De ruimtelijke kwaliteit is gebaat bij het behouden van het open karakter van de polder en de huidige verkavelingsstructuur (inclusief sloten). Voor een zonnepark dient daarbij te worden gezorgd voor een ruime landschappelijke begrenzing die aansluit op het bestaande omringende landschap. Het zonnepark met een hoogte van de panelen van maximaal 1,25 meter ten opzichte van het maaiveld blijven de zichtlijnen in stand. Dit omdat de Grote Sloot gemiddeld 0,4 + NAP ligt⁸ en de projectlocatie afloopt van 0,4 – NAP tot 0,9 – NAP. Op de doorsnede, op de bestektekening, is te zien dat de panelen maximaal 1,25 meter boven maaiveld geplaatst worden. Dit houdt in, dat ten opzichte van de Grote Sloot, de panelen naar achter toe op het perceel lager worden. Het wordt dus alleen maar makkelijker om over de panelen uit te kijken. Ook wordt het zonnepark ingepast in de bestaande verkaveling. Het zonnepark tast de openheid niet (onevenredig) aan.

Sub punt 2: De bestaande begroeiing langs de slootkanten en de naastgelegen begroeiing/gewassen blijven gewoon zichtbaar.

Punt 19: Appellant 2 stelt dat er geen ruimtelijke regie door de lokale overheid is. Als de vergunning bij de West-Friese omringdijk onherroepelijk wordt, dan komen er veel meer zonneparken in de Zijper Polders. Polder B is weliswaar geen weidevogelbroedgebied, waardoor het college vindt dat een vergunning mogelijk is. De provincie is voornemens alle weidevogelbroedgebieden in de Zijpe op te heffen. Als consequentie zullen nieuwe aanvragen in andere Zijper polders vergund moeten worden. De Zijper polders zijn dan en worden "vogelvrij". Afgeven van de vergunning leidt direct tot precedentwerking.

Appellant 2 stelt dat de gemeente ruimtelijke regie voert, dit is niet correct. De gemeente heeft juist om regie te kunnen voeren beleid opgesteld voor zonneparken.

Daarnaast wordt elke aanvraag afzonderlijk getoetst aan de provinciale regels en de welstandcriteria. In tegenstelling tot wat Appellant 2 stelt is er geen directe precedentwerking wanneer deze aanvraag vergund wordt.

In dit geval past de locatie binnen de regels van het zonneparken beleid d.d. 11 februari 2020 van de gemeente Schagen. Overigens heeft Appellant 2 geen reactie gegeven op de wijziging van dit beleid. Dat de provincie voornemens is alle weidevogelleefgebieden in de Zijpe op te heffen en dat daarmee als consequentie alle aanvragen in de andere Zijper polders vergund moeten worden is onjuist. Zoals reeds aangegeven, er is geen sprake van precedentwerking voor de gehele Zijpe polder bij verlening van deze omgevingsvergunning.

Punt 20: Appellant 2 stelt dat zij als omwonenden voorstanders van het aanpakken van het CO₂ probleem, inzetten van zonne-energie, en energieneutraal en duurzaam willen zijn. Leidraad daarbij is volgens Appellant 2 bijvoorbeeld de Zonneladder⁹, waarbij in eerste plaats zonnepanelen geplaatst moeten worden op daken. Grootschalige zonneweiden worden als allerlaatste mogelijkheid genoemd in deze richtlijn. De LTO is ook voorstander van eest panelen op daken. De gemeente moet dit beleid beter aanpakken en stimuleren. Zo zouden daken van nieuw schuren georiënteerd moeten worden op het zuiden. Nog steeds worden grote bedrijfsgebouwen vergund met oost-west georiënteerde daken, terwijl nu kostbaar land wordt opgeofferd.

Dat LTO voorstander is van de Zonneladder, waarbij in eerste plaats zonnepanelen geplaatst moeten worden op daken, heeft geen relatie tot de ontwerp omgevingsvergunning. Noch de Zonneladder van

⁸ <https://ahn.arcgisonline.nl/ahnviewer/>

⁹ https://www.natuurenmilieufederaties.nl/wp-content/uploads/2019/01/De-constructieve-zonneladder_NMFs.pdf

de Milieu- en natuurfederatie of dat LTO hier voorstander voor is maakt dat de gemeente hieraan zou moeten toetsen. Dat Appellant 2 vindt dat de gemeente dit beleid beter zou moeten aanpakken en stimuleren kan zo zijn, maar de gemeenteraad heeft op 11 februari 2020 een wijziging van het beleid vastgesteld waarbij zonneparken in het landelijk gebied mogelijk gemaakt kunnen worden. Van de mogelijkheid om te reageren op dit gewijzigde beleid heeft Appellant 2 geen gebruik gemaakt. Dat daken van nieuwe schuren georiënteerd zouden moeten worden op het zuiden, en dat er nog steeds grote bedrijfsgebouwen vergund worden met oost-west georiënteerde daken maakt geen onderdeel uit van deze aanvraag omgevingsvergunning.

Gemeentelijk beleid

Punt 21: Op 11 februari 2020 is het gemeentelijk beleid aangepast waardoor zonneakkers in agrarisch gebied gemakkelijk kunnen worden opgericht. Appellant 2 vraagt zich af waarom. Op de informatieavonden van de RES hebben bewoners zich uitgesproken over dat zij zonnepanelen eerst op daken gesitueerd zien. Vervolgens langs bedrijventerreinen, spoorlijnen, wegen en kanalen. En niet bij woonhuizen of- kernen en al helemaal niet op agrarische grond.

Sub punt 1: Appellant 2 vraagt zich af waarom het beleid voor zonneparken gewijzigd is tot het mogelijk maken van tot 2 hectare zonneparken bij agrarische bedrijven. Daar dit geen zienswijze tegen de ontwerp omgevingsvergunning is wordt hier niet op ingegaan en wordt verwezen naar de raadsvergadering van 11 februari 2020, terug te zien via

<https://schagen.raadsinformatie.nl/vergadering/664507/Gemeenteraad%2011-02-2020>.

Sub punt 2: Deze aanvraag omgevingsvergunning hoeft, en kan, niet getoetst te worden aan de concept RES. Er is specifiek beleid voor zonneparken door de gemeenteraad vastgesteld in februari 2019 en op 11 februari 2020 gewijzigd. De gemeenteraad heeft dit gedaan in de wetenschap dat gewerkt wordt aan de RES. Dat bewoners, en wellicht Appellant 2 ook, zich hebben uitgesproken op de informatieavond van de RES maakt nog niet dat dit ook direct beleid is waaraan getoetst dient te worden.

Punt 22: Appellant 2 stelt dat zij als omwonenden en inwoners van de gemeente Schagen maken zij zich grote zorgen dat door de gemeentelijke aanpassingen het karakter van de polder en het landelijk gebied in de gemeente Schagen verloren dreigt te gaan. Het beleid leidt er namelijk toe dat op talloze plekken in het landelijk gebied en in het gebied rondom de West-Friese Omringdijk zonneakkers kunnen worden aangelegd. De ruimtelijke kwaliteit wordt door dit gemeentelijk beleid in aanzienlijke mate aangetast en leidt ertoe dat nu juist ook op landschappelijk zeer belangrijke plekken zonneakkers kunnen worden gecreëerd. Dit is ook in strijd met de uitgangspunten van het provinciaal beleid.

Dit nemen wij voor kennisgeving aan, hetgeen wordt aangevoerd maakt geen onderdeel uit van het toetsingskader van de omgevingsvergunning. Deze zienswijze ziet eigenlijk meer op de wijziging van het beleid en niet op de ontwerp omgevingsvergunning.

Punt 23: Sub punt 1: In de ontwerp omgevingsvergunning wordt aangegeven dat het realiseren van zonneweides in het landelijk gebied een logische ontwikkeling is in de energietransitie en dat de ruimtelijke ontwikkeling van zonneweides in het algemeen kan worden gezien als een 'volgend gewas' in de bedrijfsvoering van de hedendaagse agrariër. Dit is een onzinnige redenering aldus Appellant 2. Zonnepanelen zijn op geen enkele wijze agrarisch van aard.

Sub punt 2: Het open en agrarische landschap in het buitengebied Zijpe verwordt met dit gemeentelijk beleid en de hier ter discussie staande ontwerp omgevingsvergunning tot een (gedeeltelijk) industrieel landschap. Kostbare landbouwgrond wordt hiermee onttrokken aan het agrarische polderlandschap.

Sub punt 3: De vergunning afgifte strookt ook niet met wens voor kringloop en biologische landbouw.

Hiervoor is feitelijk mee grond nodig. Met de vergunning wordt voor 25 jaar kostbaar land opgeofferd. In het Klimaatverdrag staat dat duurzame energie de voedselproductie niet in gevaar mag brengen.

Sub punt 1: De CRK adviseert de gemeente onafhankelijk over de ruimtelijke kwaliteit van plannen. Voor zonneweides heeft de commissie weloverwogen als uitgangspunt genomen dat de ruimtelijke impact van een zonneweide vergeleken kan worden met en gezien kan worden als een nieuw gewas. Letterlijk is het uiteraard geen gewas maar een zonneweide sluit aan bij de ontwikkeling van een verbreding van de agrarische sector. De oogst van zonnestroom betekent een aanvulling op de opbrengst van de agrarische gronden.

Sub punt 2: De positionering van de zonneweide wordt beoordeeld op de inpassing in de structuur van het landschap waarbij de conclusie is dat de openheid niet onevenredig wordt aangetast door de afmetingen en vormgeving ervan. Dat de panelen een andere uitstraling hebben dan de omliggende agrarische gronden is zonder meer waar maar gelet op de ligging recht achter het bedrijf en de beperkte hoogte, waar ruim overheen kan worden gekeken vanuit de omgeving, ontstaat er geen industrieel landschap.

Sub punt 3: op de schaal van het bedrijf en de polder betreft het een relatief klein oppervlak dat (tijdelijk) wordt benut voor de opwekking van duurzame energie. Daarmee wordt een bijdrage geleverd aan de gewenste energietransitie. Zie ook beantwoording punt 45.

Punt 24: Onderdeel van dit gemeentelijk beleid is verder dat onder andere een financieel plan, participatieplan en inpassingsplan moeten worden verschaft.

Dit is correct, dit is een vereiste vanuit het gemeentelijke zonnepark beleid.

Punt 25: Uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt niet dat er een participatieplan is. In de ontwerp omgevingsvergunning is aangegeven dat in overleg met de gemeente is besloten dat er geen nieuw participatietraject hoeft te worden doorlopen, omdat dit al bij de eerdere vergunningaanvraag is gedaan. Volgens Appellant 2 is dit onjuist. Volgens Appellant 2 heeft de aanvrager destijds ook al geen initiatief ondernomen om draagvlak te creëren of om omwonenden te kunnen laten participeren. De eerdere vergunningsaanvraag van 2017 is echter ingetrokken, en bestaat als zodanig niet meer. Het nieuwe gemeentelijke beleid dat dateert van 11 februari 2020 vereist dat er een participatie plan aan de gemeente wordt gegeven. Immers pas sinds dit nieuwe beleid, is het mogelijk geworden om onderhavige zonneakker te creëren. Dit betekent dat ook dat bij deze vergunningaanvraag een participatie plan moet worden overlegd. Ten onrechte is hiervan afgezien.

Zie de beantwoording van punt 7 van Appellant 2.

Punt 26: Daarnaast is volgens Appellant 2 evenmin een financieel plan overlegd. In de ruimtelijke onderbouwing is in dit kader opnieuw verwezen naar de procedure in 2017. Uit de stukken blijkt niet dat een financieel plan voor de onderhavige vergunning is opgesteld. In het financiële plan moet in ieder geval aandacht worden besteed aan het volgende: een deel van de opbrengsten (financieel en/of elektrisch) van het zonnepark, gezamenlijk minstens 7% moet terugvloeien in de samenleving. Waarvan 3,5% gestort wordt in een nog op te richten fonds en 3,5% door middel van participatie in de samenleving terugvloeit. Wanneer niet kan worden voldaan aan 3,5% participatie zal 7% van de opbrengst gestort worden in het fonds. Uit de ruimtelijke onderbouwing blijkt niet dat er 3,5% van de opbrengst in een fonds wordt gestort.

Met de initiatiefnemer is een anterieure overeenkomst gesloten waar in de deelname aan het gemeentelijke fonds afgedwongen is. Overigens heeft het college, conform het raadsbesluit, het fonds

uitgewerkt en vastgesteld op 7 april 2020. Hierbij is er geen sprake meer van een percentage afdracht, maar van een eenmalige bijdrage op basis van het aantal hectare. Hieraan wordt voldaan.

Punt 27: Sub punt 1: Appellant 2 stelt dat in de ontwerp omgevingsvergunning de eigendomsstructuur c.q. mede investeerders niet zijn aangegeven, waardoor het onduidelijk is wie de juridische eigenaar en verantwoordelijk is, en waar de winst en de subsidies naar toe gaan. De aanvrager van de vergunning is B. Schuijt, die handelt namens een VOF.

Sub punt 2: Daarnaast participeren Rundas BV en de HVC, en in de vorige aanvraag nog de Windunie. De gemeente Schagen participeert in de HVC, en de HVC levert diensten aan de gemeente, zoals de energie monitor, en andere studies. Het wordt niet duidelijk of hier nu geen sprake is van belangverstrengeling.

Sub punt 3: De aanvrager heeft gekozen voor directe financiële participatie door co-investeerder uit de omgeving. In totaal zal ongeveer 10% van de benodigde gelden door deze groep bijeengebracht worden. In de aanvraag staat dat het eigendom van het zonnepark altijd in handen blijft van het agrarische bedrijf zodat alle eventuele revenuen in de lokale samenleving blijven. In de aanvraag wordt dit niet verder toegelicht; immers een financiële onderbouwing ontbreekt. Het is daarom niet duidelijk of evident of en waar de revenuen in de lokale samenleving terecht gaan komen.

Sub punt 1: De juridische eigenaar en verantwoordelijke van het zonnepark is de VOF B.A. en J.G. Schuijt. De heer B.A. Schuijt is namens de VOF gemachtigd om namens de VOF de aanvraag in te dienen, zie ook bijlage 8 van de ontwerp omgevingsvergunning.

Sub punt 2: Noch in de ontwerp omgevingsvergunning (kenmerk O-19-0122), noch in de bijbehorende stukken, staat vermeld dat HVC participeert in deze aanvraag. Als dit al onderdeel was van de vorige vergunning (kenmerk O-17-0356) dan is, zoals Appellant 2 zelf ook aangeeft in zienswijze punt 25 "de eerdere vergunningaanvraag van 2017 is echter ingetrokken, en bestaat als zodanig niet meer".

Sub punt 3: Dit nemen wij voor kennisgeving aan, hetgeen wordt aangevoerd maakt geen onderdeel uit van het toetsingskader van de omgevingsvergunning.

Punt 28: Appellant 2 zet vraagtekens bij de opgegeven project- en bouwkosten. Het is niet duidelijk wat de werkelijke kosten zijn en wie deze draagt. Volgens een bijlage is prijs van de onderbouw en de technische ruimte €184.500. In de aanvraag staan projectkosten en bouwkosten beide op €184.850. In de aanvraag van 2017 (waarvan de huidige nagenoeg een kopie is) worden deze nog benoemd als €192.000 en €192.000. Als bijlage in 2017 was er een offerte van de Windunie voor 12€/m² voor levering onderconstructies, maar deze wordt nu niet aangeleverd. In de aanvraag staat nu dat "offertes kosten" nog aangeleverd gaan worden. Waarover dit gaat niet duidelijk. De kosten voor een zonneakker zouden moeten bestaan uit de panelen, de omvormers, de onderbouw en aansluit- en materiaalkosten. Appellant 2 stelt dat de kosten voor de panelen benaderd kunnen worden op 8856 panelen x 375Wp = 3,3 MWp. Vermenigvuldigt met de Wp groothandelprijs van 0,35/Wp komen de kosten op 1,2 miljoen euro. Globaal is dit 1/3 van de totale kosten. In de huidige ontwerp omgevingsvergunning staat op blz. 4 dat de aanvraag voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling. Dit lijkt voor de kosten geenszins het geval. Daarnaast moeten leges worden betaald over het totaal aan bouwkosten. Het niet vorderen van de correcte bouwleges is onrechtmatig overheidshandelen.

Er is in de gemeente Schagen voor gekozen om geen leges te berekenen over de kosten van een technische installatie alleen over de bouwkosten. De zonnepanelen zelf/maken onderdeel uit van de technische installatie. De bouwkosten gaan dus alleen over de overige bouwwerken en/of bouwwerken, geen gebouwen zijnde. Het dalen van de kosten van de onderconstructies is een logisch gevolg van het verhogen van de fabrieksmatige productiecapaciteit en het standaardiseren van dergelijke voorzieningen.

Punt 29: Sub punt 1: Appellant 2 stelt dat het inpassingsplan dat onderdeel uitmaakt van de ruimtelijke onderbouwing niet voldoet aan de eisen van het gemeentelijk beleid. Onder meer de exacte hoogte van de opstelling is niet duidelijk. Er wordt herhaaldelijk aangegeven dat het om ongeveer een opstelling van 1,20 meter hoogte gaat. Kennelijk kan dit hoger zijn.

Sub punt 2: Ook is het niet zeker dat er donkere panelen gebruikt gaan worden.

Sub punt 1: Het inpassingsplan en samenhang met de bestektekening is een maximale maat aangegeven, namelijk 1,25 meter ten opzichte van het maaiveld.

Dat er verder gesproken wordt over circa 1,20 komt omdat het maaiveld afloopt vanaf de Grote Sloot richting de West-Friese Omringdijk is er niet één maat ten opzichte van één maat van het maaiveld. Het maaiveld wordt immers niet eerst geëgaliseerd.

Sub punt 2: Onderdeel van de omgevingsvergunning is de Goede Ruimtelijke Onderbouwing, als bijlage daarbij is opgenomen het "datablad JA Solar 375W PERC Module" dat is samenhang met de tekst op pagina 15 van de onderbouwing is de donkere kleurstelling in principe geborgd, door toepassing van de donkere kleurstelling wordt de lichtinval op de panelen maximaal geabsorbeerd.. Hiervoor wordt in de definitieve vergunning de volgende voorwaarde opgenomen: De panelen (inclusief randafwerking) dienen in een donkere kleurstelling (donkerblauw/zwart) uitgevoerd te worden.

Punt 30: Op pagina 14 van de ruimtelijke onderbouwing wordt aangegeven dat sloten de enige zichtbare scheidingen tussen de percelen zijn en dat er geen wallen/boschages worden aangebracht. Het toestaan van een zonneakker van 1,8 ha met een hoogte van ongeveer 1,20 meter, maar tot maximaal 1,5 meter, tast dit open en agrarische polderlandschap aan aldus Appellant 2. Daarmee is, volgens Appellant 2, wel degelijk sprake van een onevenredige aantasting van het landschaps-, straat- en bebouwingsbeeld; zulks in tegenstelling tot hetgeen in de ontwerp omgevingsvergunning is gesteld.

De opstelling van de zonnepanelen wordt maximaal 1,25 meter hoog. De opstelling is door de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit gemeente Schagen (hierna: CRK) beoordeeld op zichzelf en in relatie tot de directe omgeving. Hierbij zijn ook de kenmerken van het landschap betrokken. De CRK heeft een positief advies uitgebracht in dit verband. Daarnaast is de aanvraag ook stedenbouwkundig positief beoordeeld. In tegenstelling tot wat Appellant 2 stelt is er geen onevenredige aantasting van het landschaps-, straat- en bebouwingsbeeld.

Punt 31: Het is voor Appellant 2 niet duidelijk wat het totale oppervlak van gebruikte grond is. De benaming oppervlakte voor de panelen en de grond worden door elkaar heen gebruikt. Volgens tekening is de breedte van de akker tot aan de sloot 60 meter. De lengte is arbitrair. Op basis van de getekende zonnepanelen wordt de lengte 346 meter. Als de schaal op de tekening wordt gebruikt, is de lengte 372 m. Op basis van 60 x 372 meter is het oppervlak 2,2 ha. Volgens Appellant 2 stelt dat voor een perceel dient echter de maat tot midden in de sloot te worden meegenomen, dus 66 x 372 meter = 2,5 ha. In beide gevallen is het perceel oppervlak veel meer dan de 1,8 ha waar steeds naar verwezen wordt, en nog veel meer dan de opgestelde regels voorschrijven. Het niet goed nagaan van de maatvoering is onzorgvuldig aldus Appellant 2.

De vergunning ziet toe op het plaatsen van 1,8 hectare aan zonnepanelen, doordat er tussenruimtes worden gecreëerd is er sprake van een groter ruimtegebruik gerekend aan de buitenkanten van de zonneweide. De zonnepanelen moeten daarbij geplaatst binnen de contouren van het perceel zoals dat in de vergunning is aangegeven. De zonnepanelen worden daarbij niet boven de sloten gerealiseerd dus maatvoering tot midden in de sloot is niet aan de orde. Dit is alleen van toepassing bij

de kadastrale maatvoering waarbij in sommige gevallen de perceelsgrenzen in sloten worden aangegeven.

Punt 32: Sub punt 1: Appellant 2 stelt dat in de aanvraag en de concept vergunning niet duidelijk waar welke bebouwing komt.

Sub punt 2: Benamingen zijn niet eenduidig, hetgeen in tegenspraak is met de eis dat alle gegevens goed worden aangeleverd.

Sub punt 3: Volgens een bijgeleverde tekening is een technische ruimte 6 x 4 meter in oppervlak en 2,71 meter hoog. Dit is aanzienlijk hoger dan toegestaan. Waar dit gebouw komt, is niet benoemd, en er is geen vergunning voor.

Sub punt 4: Op tekening staat trafo van 2,5 x 3,1 en 2,15 meter hoog. Onduidelijk is of dit de bestaande aansluiting betreft. Met een hoogte van 2,15 meter is dit bouwwerk te hoog volgens de geldende regels. Als dit de elektriciteit aansluitingskast van de windturbine is geweest, dan had deze ook met de turbine verwijderd moeten worden. Nu staat dit bouwwerk er illegaal.

Sub punt 5: Ook ongewis blijft hoe de technische installatie er verder uit ziet en waar die komen, d.w.z. de aansluitingen en omvormers. Hier wordt niets over vermeld, noch in de aanvraag noch in de vergunning.

Sub punt 1: Op de situatietekening is de positie van de technische ruimte aangegeven met een oppervlakte van 6 x 4m.

Sub punt 2: Het is voor te stellen dat de benamingen enigszins verwarrend kunnen zijn. Maar uit de tekeningen blijkt afdoende welke bouwwerken op welke positie komen te staan dan wel reeds staan.

Sub punt 3: Dit betreft de nieuwe technische ruimte.

Sub punt 4: Dit betreft inderdaad de bestaande trafo. Met de vergunning voor de windturbine is ook de bestaande trafokast vergund. Het is vervolgens niet verplicht om bij het verwijderen van een onderdeel van een in het verleden verleende vergunning om alle onderdelen te verwijderen.

Sub punt 5: De aansluitingen en omvormers zijn onderdeel van de technische installatie. En daarmee aan te merken als zijnde ondergeschikt. De gegevens van de technische installatie mogen na vergunningverlening worden aangeleverd.

Punt 33: Appellant 2 stelt dat volgens de ontwerp omgevingsvergunning wordt het zonnepark deels aangelegd op het bouwblok van Grote Sloot 158 en deels erachter buiten het bouwblok. De beleidsregels stellen voor bouwen binnen het agrarisch bouwblok dat het bedrijfsgebouw binnen dat bouwblok voorzien moet zijn van zonnepanelen. Dit is niet het geval. Er wordt dus niet voldaan aan de regelgeving, een vergunning had niet afgegeven kunnen worden.

Door de aanvrager is aangegeven dat de bebouwing op Grote Sloot 158 ongeschikt is voor zonnepanelen vanwege ouderdom, constructie en het niet verkrijgen van toestemming van de verzekeraar. Overigens is de nieuwe (hoofd)bedrijfsbebouwing op Grote Sloot 154 wel voorzien van 1200m² zonnepanelen.

Punt 34: Sub punt 1: Een folder voor panelen van JA Solar is in de ruimtelijke onderbouwing bijgevoegd. Appellant 2 stelt dat nergens wordt geschreven of en hoe deze gehanteerd gaat worden.

Sub punt 2: In de aanvraag staat dat voorzien wil worden in de eigen energiebehoefte. Dit is een idee-fixe: alle stroom wordt aan het net geleverd. Het wordt niet duidelijk gemaakt dat er voorzieningen zijn voor eigen gebruik. Het is in de aanvraag van 2017 al ter sprake geweest bij de eis om minimaal 50% voor eigen gebruik op te wekken. Op basis van de zonnepanelen op de op het perceel aanwezige koeienstal wordt al meer dan het eigen energieverbruik opgewekt.

Sub punt 3: Op het dak is overigens nog veel ruimte die niet benut wordt.

Sub punt 4: In de ingetrokken vergunning van 2017 was al sprake van een algehele overcapaciteit van meer dan 100%. Er is nu SD+ subsidie aangevraagd voor 3,2 MWp, waarmee ook duidelijk is dat het vermogen van de zonneakker strikt commerciële stroom betreft!

Sub punt 5: Het is volgens de ruimtelijke onderbouwing de intentie om batterijen en waterstofproductie aan te wenden. Deze intentie wordt verder niet onderbouwd.

Sub punt 1: De definitieve leverancier wordt bepaald na de vergunningprocedure. De zonnepanelen zijn onderdeel van de installatie. Installatiegegevens mogen na vergunningverlening worden aangeleverd. Deze folder is toegevoegd als voorbeeld voor wat betreft de uiterlijke verschijningsvorm en daarmee de kleurstelling.

Sub punt 2: De energie die niet benut wordt voor de eigen bedrijfsvoering wordt terug geleverd aan het net. Dit is vanuit het gemeentelijk beleid ook geen enkel probleem. Er is namelijk geen eis dat de opgewekte energie voor eigen gebruik moet zin, anders dan bij de omgevingsvergunning van 2017 waar dit nog wel een eis was. Alles wat voor eigen gebruik, gebruikt kan worden is voor de aanvrager mooi meegenomen. Ook de opbrengst van het terug leveren aan het net kan gebruikt worden in de bedrijfsvoering.

Sub punt 3: Zoals in de beantwoording van punt 33 is aangegeven is er op het dak geen nog te benutten ruimte.

Sub punt 4: Dit nemen wij voor kennisgeving aan, hetgeen wordt aangevoerd maakt geen onderdeel uit van het toetsingskader van de omgevingsvergunning.

Sub punt 5: De initiatiefnemer heeft in de ruimtelijke onderbouwing inderdaad aangegeven die intentie te hebben. Daarom is het nu ook nog niet uitgewerkt en maakt ook geen deel uit van de ontwerp omgevingsvergunning. Om dit te verduidelijken is een voorwaarde opgenomen in de definitieve omgevingsvergunning.

Ecologie

Punt 35: Appellant 2 stelt dat volgens de aangeleverde tekening in de aanvraag het totale oppervlak voor de panelen $54 \times 339 = 18307 \text{ m}^2$ is en het bedekt oppervlak $54 \times 321 = 17334 \text{ m}^2$. Dit is een bedekkingsgraad van 95%. Er is nagenoeg geen doorlating van licht noch water. Water stroomt op beperkte locaties naar de grond en zal niet worden opgenomen.

Anders dan Appellant 2 stelt is er tussen de panelen op de rijen zelf ook ruimte waar tussen het water naar de bodem kan, aan de bovenzijde waar de oost en west rij bij elkaar komen, dus bovenop, is ook ruimte tussen de panelen. Daarnaast is tussen de rijen circa 45 cm ruimte wat helemaal vrij is. Waarom het water wat de bodem bereikt niet opgenomen zou kunnen worden, wordt niet onderbouwd door Appellant 2. Ook als er worteldoek wordt toegepast onder de panelen kan water daar doorheen en infiltreren in de bodem.

Punt 36: Deskundigen¹⁰ gaan uit van negatieve effecten op de bodemgesteldheid. "De bodemkwaliteit onder zonnepanelen wordt beoordeeld als slecht door gebrek aan licht en water", schrijft het Louis Bolk Instituut. In het voorliggende plan komt anti-wortel doek onder de panelen, hetgeen de grond afdekt. Het bodemleven wordt hierdoor nog slechter. In de studie wordt gesteld; "Wanneer de zonnepanelen worden verwijderd (na bijv. 25 jaar) kan de bodem zich in principe herstellen, maar bodemherstel gaat traag en zou zelfs langer kunnen duren dan de tijd dat het zonnepark in bedrijf is geweest".

¹⁰ <http://www.louisbolck.org/downloads/3270.pdf>

Dat met het gebruiken van worteldoek het bodemleven, zoals Appellant 2 stelt, nog slechter wordt is wellicht mogelijk. Zoals ook in het rapport van de Universiteit Wageningen (verwijzing 11) is hier nog onvoldoende wetenschappelijk bewijs van.

Dat het herstel langer kan duren dan de looptijd van de vergunning is aan de aanvrager. Met de aanvrager is een overeenkomst gesloten waarin is gesteld dat de bestaande toestand (situatie zoals voor realisatie panelen) hersteld dient te worden.

Punt 37: Appellant 2 haalt een recente studie (2019) van de Universiteit Wageningen (hierna: WUR)¹¹ aan, waarin bevestigd wordt dat grondgebonden zonneparken het bodemleven ernstig beïnvloeden. Het onderzoek vermeldt: "Een gezond bodemleven is van groot functioneel belang voor de landbouw en de kwaliteit van de leefomgeving. Het bodemleven heeft belangrijke taken bij onder andere klimaatmitigatie, adaptatie, waterregulatie, reinigend vermogen en het herstellen en versterken van de biodiversiteit. Zo zorgen de bodemorganismen voor het vastleggen van koolstof en het reguleren van wateroverschotten en -tekorten, en voor de nutriëntenkringlopen." Door zonneparken wordt het gezonde bodemleven aangetast. Aangeraden wordt om zonnepanelen in te passen op een manier die de licht- en watercondities zo min mogelijk beïnvloedt, door het creëren van meer ruimte tussen de zonnepanelen.

Datzelfde onderzoek concludeert in het nieuwsbericht het volgende: "Verdiepend onderzoek en monitoren van grondgebonden zonneparken moeten licht werpen op de langdurige effecten van grondgebonden zonneparken op de levende bodem."¹² Het is nog te vroeg om nu al conclusies te trekken omdat er nog geen onderzoek is over een periode van 25 jaar.

Daarbij komt dat de rijen ongeveer 45 cm uit elkaar staan en tussen de panelen zal ook iets ruimte zijn om de panelen op de constructie te kunnen monteren en om rekening te houden met krimp/rek van de constructie maar ook ten behoeve van waterafvoer.

Ten slotte; Het aangehaalde onderzoek is geen toetsingscriteria.

Punt 38: Sub punt 1: Volgens Appellant 2 is leidraad voor het plaatsen van zonnepanelen bijvoorbeeld de door Appellant 2 eerdergenoemde Zonneladder van de natuur- en milieufederaties waarbij in eerste plaats zonnepanelen geplaatst moeten worden op daken. Grootschalige zonneweiden worden als allerlaatste mogelijkheid genoemd in deze richtlijn.

Sub punt 2: In een rapport uit 2020 van de Raad voor Leefomgeving en Infrastructuur over bodemkwaliteit wordt gesteld dat de vitaliteit van de bodem afneemt, aangepakt moet worden en ook dat de zorg voor vitaliteit van de bodem een verantwoordelijkheid is voor de samenleving.¹³

Sub punt 1: Zoals eerder ook aangegeven, heeft de gemeenteraad van Schagen ervoor gekozen niet alleen zonnepanelen op daken toe te staan, maar ook op agrarische gronden.

Sub punt 2: Voor zover dit een zienswijze is; Het rapport van de Raad voor Leefomgeving en Infrastructuur is geen toetsingskader en daarom is daarom niet meegenomen in de beoordeling van de aanvraag.

Punt 39: Appellant 2 stelt dat de ecologie van de grond onder de panelen niet wordt behandeld in de vergunning, hetgeen op grond van bovengenoemde bedekkingsgraad en onderzoeken een omissie is.

¹¹ <https://www.atlasleefomgeving.nl/nieuws/grote-grondgebonden-zonneparken-beinvloeden-bodem-en-bodemleven>

¹² <https://www.atlasleefomgeving.nl/nieuws/grote-grondgebonden-zonneparken-beinvloeden-bodem-en-bodemleven>

¹³ https://www.rii.nl/sites/default/files/advies_de_bodem_bereikt_def.pdf

Zoals uit voorgaande beantwoording van de zienswijze blijkt is er voldoende rekening gehouden met de flora en fauna, de bodem en de waterkwaliteit.

Punt 40: Appellant 2 stelt dat door zonneweides landbouwgrond onttrokken wordt aan de agrarische bestemming. In de ontwerpvergunning wordt gesteld dat de 1,8 ha die de zonneweide gaat beslaan maar 2% is van het beschikbare arsenaal van de aanvrager (76 ha en 5 ha bollengrond), en dat de zonneweide geen onverantwoorde onttrekking van landbouwgrond tot gevolg heeft. In de omgevingsvergunning voor de koeienligstal wordt echter een oppervlakte genoemd van ca. 56ha. Het aandeel zonnepark komt op basis daarvan overeen met bijna 4%. Wederom lijken de gegevens betreffende de oppervlakte niet eenduidig te zijn.

Appellant 2 betreft gegevens uit de aanvraag van 2017 welke niet meer van toepassing zijn. De gegevens van de aanvraag met kenmerk O-19-0122 zijn eenduidig: 1,8 ha wordt gebruikt van een totaal van 81 hectare is afgerond 2 procent.

Punt 41: Voor de bedrijfsvoering zullen meer voertuigbewegingen en emissies aan de orde zijn omdat mest, hooi en andere producten van en naar elders worden uitgereden. Deze aspecten zijn niet meegenomen in de aanvraag en de vergunning details.

De uitstoot die vrijkomt bij de bedrijfsvoering van het agrarische bedrijf is geen onderdeel van deze aanvraag.

De Regionale Energie Strategie (RES)

Punt 42: Appellant 2 beschrijft wat de RES inhoudt.

De gemeente is bekend met het document waar Appellant 2 naar verwijst, betreft echter geen zienswijze tegen de ontwerp omgevingsvergunning

Punt 43: Appellant 2 stelt dat er drastische maatregelen zijn nodig volgens Den Haag om te voldoen aan de eis om over tien jaar met z'n allen 49 procent minder CO₂ uit te stoten dan in 1990. Momenteel loopt in het kader van de RES een Nationaal onderzoek om zon op land goed inpasbaar te maken. Hierbij is relevant dat: "Zonnestroomsystemen op grote schaal in het buitengebied plaatsen kan alleen als het (1) betaalbaar is, (2) functioneel, esthetisch en ecologisch geïntegreerd is en (3) op maatschappelijke enthousiasme kan rekenen (draagvlak)".

Dit nemen wij voor kennisgeving aan, hetgeen wordt aangevoerd is geen zienswijze op de ontwerp omgevingsvergunning.

Punt 44: Appellant 2 verwijst naar de RES en dat de RES leidt tot locaties van energieprojecten, die uiteindelijk uitgevoerd gaan worden. Dit raakt de bevoegdheden van de deelnemende 18 gemeenten, de provincie en het Hoogheemraadschap Hollands-Noorderkwartier, die verantwoordelijk zijn voor de RES in Noord-Holland Noord. Zij beslissen over de RES. Zodat de gemaakte keuzes in de RES vervolgens kunnen worden vastgelegd in ruimtelijk beleid. Momenteel loopt het proces van aanwijzen van zoekgebieden voor- en windenergie in de regio. Het lijkt Appellant 2 onverstandig om daar als gemeente op vooruit te lopen en nu al definitieve keuzes te maken. Verwezen wordt naar de kaart waarin globale zoekgebieden zijn ingetekend als onderdeel van de concept-RES Noord-Holland Noord. Deze zoekgebieden komen voort uit een technische analyse van mogelijkheden en randvoorwaarden in de regio. Verder zijn de uitkomsten van (lokale) bijeenkomsten met stakeholders en belanghebbenden meegenomen. Het gebied Grote Sloot is niet als zoekgebied voor wind- en zonne-energie aangemerkt.

Dit nemen wij voor kennisgeving aan, hetgeen wordt aangevoerd maakt geen onderdeel uit van het toetsingskader van de omgevingsvergunning. De RES is nog niet vastgesteld door de gemeenteraad en daarom nog geen toetsingskader. Zie ook beantwoording van punt 46.

Punt 45: Appellant 2 stelt dat de RES overigens erkent dat industrialisatie van agrarische grond onwenselijk is en zou moeten worden voorkomen. Naast de effecten op de bodem spelen ook zaken als de Europese Green deal waarbij er gestreefd wordt naar biologische en kringlooplandbouw waarvoor meer grond nodig zal zijn als met de huidige intensieve landbouw en veehouderij. In het Klimaatverdrag staat overigens ook dat duurzame energie niet de voedselproductie in gevaar mag brengen.

Appellant 2 is bang dat met de realisatie van het zonnepark de voedselproductie in gevaar kan komen. De betreffende locatie werd tot nu gebruikt voor de tulpen, gras en snijmais. Vanwege de ruime grondsituatie zal de onttrekking van 1.5ha (0,3 ha is bouwblok) geen invloed hebben op de melkproductie. Vorig jaar verkocht de VOF plus minus 100 grasbalen die over waren, het equivalent van ruim 3 ha.

Punt 46: Kortom appellant 2 concludeert op basis van bovenstaande dat het college met deze vergunning te ver voor de troepen uitloopt en aansluiting dient te zoeken bij de Regionale Energie Strategie.

Anders dan Appellant 2 stelt hoeft het college geen aansluiting te zoeken bij de RES. De gemeenteraad heeft, wetende dat er aan de RES gewerkt wordt, beleid opgesteld om zonneparken in de gemeente Schagen mogelijk te maken: vooruitlopend op het proces van de RES.

Wet natuurbescherming

Punt 47: Ten aanzien van het onderzoek in het kader van de Wet natuurbescherming is verwezen naar onderzoek van Bureau Waardenburg van 3 oktober 2017. Dit onderzoek is inmiddels meer dan twee-en-een-half jaar oud. In de tussentijd kan de projectlocatie weldegelijk door verschillende vogelsoorten (als broedlocatie) worden gebruikt. Een recent onderzoek had dan ook moeten worden verricht.

Actualisatie van de quickscan flora en fauna is na verloop van tijd noodzakelijk. Dit omdat de waarnemingen van strikt beschermde soorten slechts 3 tot 5 jaar geldig blijven (afhankelijk van de gevonden soorten en de mate waarin een gebied een sterke verandering heeft doorgemaakt). In het plangebied zijn geen strikt beschermde soorten waargenomen en heeft ook geen sterke verandering doorgemaakt. Dat het rapport twee-en-een-half-jaar oud is, is dus geen probleem. Een recenter onderzoek is niet noodzakelijk.

Punt 48: Daarnaast is ten onrechte geen berekening gemaakt van stikstofdepositie die wordt veroorzaakt door de aanleg van zonnepanelen en de effecten op Natura 2000-gebied Zwanenwater & Pettermerduinen.

In de aanlegfase van een project wordt materieel ingezet dat slechts tijdelijk stikstofemissie veroorzaakt. Kleine tijdelijke deposities in de aanlegfase kleiner dan of gelijk aan 0,05 mol N/ha/jaar gedurende maximaal 2 jaar zijn in beginsel niet vergunningplichtig voor het aspect stikstofdepositie omdat deze niet zullen leiden tot significante negatieve effecten, zie ook op www.bij12.nl.

Het betreft de aanleg van 8500 zonnepanelen op circa 3,2 km van stikstofgevoelig Natura 2000-gebied. Bij een andere aanvraag, aan de Belkmerweg, op 400 meter van een stikstofgevoelig

natuurgebied blijkt dat er tijdens de aanlegfase een tijdelijke depositie optreed van maximaal 0,04 mol/N/ha/jaar. Dat betreft een groter park dan onderhavige aanvraag. Het is aannemelijk dat door de kleinere omvang en de grotere afstand er geen negatieve effecten te verwachten zijn.

Appellant 2 verzoekt op basis van bovenstaande zienswijzen de omgevingsvergunning niet te verlenen en verzoeken ook om vergoeding van de proceskosten.

Zoals uit voorgaande beantwoording van de zienswijze blijkt ziet het college geen aanleiding om de omgevingsvergunning niet te verlenen. Een vergoeding van de proceskosten is niet aan de orde bij zienswijzen.

Conclusie

Er is naar aanleiding van de zienswijzen een aantal extra voorwaarden opgenomen in de omgevingsvergunning. De zienswijzen hebben niet geleid tot andere aanpassingen in de omgevingsvergunning. En leiden niet tot weigering van de omgevingsvergunning.